

189

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

I. M. F. Tîrgu-Mureş
G. C. F. I. Maroş
Bibliotecă — K

2

1 9 6 1

CUPRINSUL

	Pag.
ALEGERILE DE DEPUTAȚI, UN EVENIMENT DE MARE INSEMNAȚATE	
Expoziție pe tema: Realizări și perspective în construirea socialismului în patria noastră	1
Bibliotecile în campania electorală	4
CONCURSUL BIENAL „BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE”	
Cifre care vorbesc	6
GAVRIL HORJA : Unele publicații, editate sub egida P.C.R., înainte de 23 August 1944	8
Un teren deschis inițiativel: permanentizarea cititorilor	11
MUNCA BIBLIOTECILOR ÎN LUNILE DE IARNĂ	
Luna cărții la sate, (Interviu cu tov. Ion Ionescu, directorul Oficiului difuzării cărții din CENTROCOOP)	15
V. LAZĂRESCU : Munca bibliotecii raionale Giurgiu în perioada de iarnă	17
CONSTANȚA TORȚEL : Cercul de la sate în atenția bibliotecii	18
MAI APROAPE DE VIAȚĂ	
CORNELIU BUDA : Cartea tehnică la uzinele „Ernst Thälmann”	20
Organizare după profilul brigăzilor de muncă din G.A.C.	21
S. BENUN : Cartea pe schelele Borzeștiului	23
V. AURARU : Să simplificăm evidența la secția de împrumut	26
CITITORII DIN BIBLIOTECI AU CUVINTUL	
AUREL COSMA : Vin des la bibliotecă	29
CONSTANTIN BUCUREȘTEANU : Cărțile agrotehnice m-au ajutat să obțin 55.500 kg. sfeclă de nutreț la hectar	30
PAUL KUNTZ : Colțul colectivistului	31
G. STOICESCU : Pentru o mai bună cunoaștere a problemelor internaționale (Indice bibliografic)	33
MARILE ANIVERSĂRI CULTURALE ALE ANULUI 1961	
VALERIU STRAINU : 150 de ani de la nașterea scriitorului argentinian Domingo Faustino Sarmiento	37
DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR DIN ȚĂRILE SOCIALISTE	
Bibliografia de recomandare în ajutorul bibliotecarului și cititorului în unele biblioteci din U.R.S.S.	38
MIC DICȚIONAR DE BIBLIOLOGIE	
MIRCEA TOMESCU : Nomenclatura cărții. (Contribuții lexicologice)	40
Calendar	43
Vă recomandăm	46
Știri	46

ALEGERILE DE DEPUTAȚI

UN EVENIMENT DE MARE ÎNSEMNĂTATE

Pe tot întinsul țării se desfășoară cu nestăvilit elan campania electorală pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare. La 5 martie a.c. oamenii muncii sînt chemați să aleagă pe cei mai buni, pe cei mai pricepuți din rindurile lor în fruntea organelor puterii de stat.

Alegerile și campania electorală constituie un minunat prilej de ridicare a conștiinței socialiste a maselor, pentru înfăptuirea politicii partidului și guvernului. În munca de agitație politică de masă, legată de campania electorală, iau parte în mod activ toate instituțiile cultural-educative, inclusiv bibliotecile. Sub îndrumarea organizațiilor de partid, ele au datoria să sprijine, îndeaproape acțiunile inițiate de consiliile F.D.P., să desfășoare o bogată activitate pentru antrenarea și pregătirea maselor de cititori în vederea alegerilor ce se apropie, explicîndu-le prevederile sistemului nostru electoral și superioritatea democrației socialiste față de falsă democrație burgheză.

A populariza realizările obținute de poporul muncitor eliberat de exploatare, singurul stăpîn pe bogățiile țării, a face cunoscută unor mase tot mai largi, perspectivele luminoase spre progres, bunăstare și înflorire continuă a patriei noastre socialiste, este o sarcină de mare cinste ce revine bibliotecilor din toate colțurile țării în decursul actualei campanii electorale.

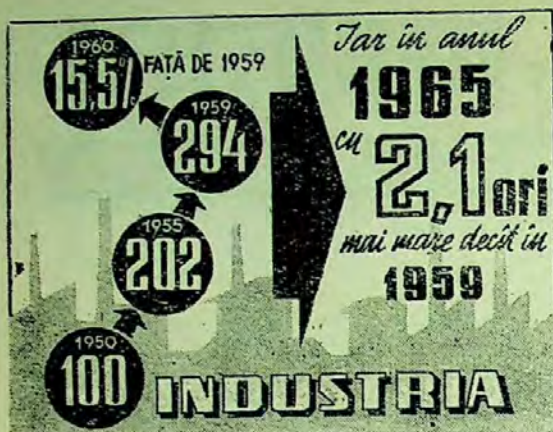
În dorința de a veni în ajutorul bibliotecarilor pentru îndeplinirea acestor sarcini prezentăm tematica pentru organizarea expoziției: Realizări și perspective în construirea socialismului în patria noastră. Totodată se recomandă bibliotecarilor să îmbogățească conținutul acestei expoziții cu alte exponate care oglindesc realizările din regiunea, raionul și localitatea respectivă.

REALIZĂRI ȘI PERSPECTIVE ÎN CONSTRUIREA SOCIALISMULUI ÎN PATRIA NOASTRĂ

SECȚIUNEA a I-a

DEZVOLTAREA INDUSTRIEI SOCIALISTE

CITAT: „Succesele deosebite obținute în ramurile industriale hotărîtoare pentru dezvoltarea întregii economii naționale — siderurgia, construcția de mașini, chimia, energia electrică — confirmă justetea politicii partidului care, călăuzindu-se după învățătura leninistă cu privire la construcția socialismului, înfăptuiește industrializarea țării pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele“ (Gh. Gheorghiu-Dej, Raport la cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român).

BIBLIOGRAFIE

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român 20—25 iunie 1960, Buc., Editura politică, 1960. 760 p.

ANGHEL, IOSIF. *Omul și mașina în capitalism și în socialism*. Buc., I. P. 2, 1960. 102 p. (Colecția S.R.S.C., 328).

Dezvoltarea industriei socialiste în R.P.R. Buc., Editura științifică, 1959, 597 p.

Eficacitatea economică a tehnicii noi. Buc., Editura științifică, 1960. 431 p. cu fig.

FOTACHE, A. *Productivitatea muncii în industria socialistă*. Buc., Editura științifică, 1960. 48 p.

OLEINIK, I. P. *Dezvoltarea industriei României în anii regimului democratic*. Buc., Editura politică, 1960. 424 p.

INDUSTRIA BUNURILOR de CONSUM

Partidul Muncitoresc Român — conducătorul poporului muncitor în lupta pentru construirea socialismului, Buc., Editura politică, 1960. 64 p.

Probleme de economie industrială. Culegere. Buc., Editura politică, 1960. 392 p.

SECȚIUNEA a II-a

DEZVOLTAREA AGRICULTURII

CITAT: „In agricultură, sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului, de a se asigura preponderanța sectorului socialist ca suprafață și ca producție-marfă, a fost îndeplinită încă la sfârșitul anului 1959: Cooperativizarea agriculturii a creat condiții favorabile pentru creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale”. (Gh. Gheorghiu-Dej. Raport la cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român).

GRADUL DE COOPERATIVIZARE A AGRICULTURII¹⁾.

	1950	1955	1959	1960
— gospodării țărănești cuprinse în unități cooperatiste.....	2,1%	11,5%	72,6%	peste 83%

¹⁾ Din *Breviar statistic al R. P. R.* 1960. p. 109.

BIBLIOGRAFIE

Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine pentru lichidarea oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură, în scopul ridicării continue a nivelului material și cultural al țărănimii muncitoare și dezvoltării construcției socialiste. Buc., Editura politică, 1960. 16 p.

GHEORGHIU-DEJ, GH. *Expunere la Plenara C.C. al P.M.R.* (31 octombrie—1 noiembrie 1960). Buc., Editura politică, 1960, 40 p.

15 ani de viață nouă în regiunea Constanța. (Album). Buc., C.P. Casa Științei „I. V. Stalin”, 1960. 66 p. nenum. cu ilustr. și portr.

Din experiența gospodăriilor agricole colective milionare. Buc., Editura agrosilvică de stat, 1959. 16 p.

Fondul de bază (indivizibil) în gospodăriile agricole colective. Buc., E.S.I.P., 1959. 16 p.

HARTIA, S., și DULEA M. *Constanța prima regiune colectivizată.* Buc., Editura politică, 1960, 540 p. cu fig. și h.

LUKINOV, I. I. *Căile de ridicare a productivității muncii în agricultură.* Buc., Editura agrosilvică de stat, 1960. 99 p.

Munca în comun și dezvoltarea avutului obștesc, factor important în consolidarea întovăririlor agricole. Buc., Editura agrosilvică de stat, 1959. 16 p.

MUREȘAN, T. și VOINEA, S. *Tehnica producerii seminței la porumbul dublu hibrid.* Buc., Editura agrosilvică de stat, 1959. 96 p.

Pentru o recoltă bogată de porumb boabe și siloz. Constanța, Editat de Sfatul popular regional, secția agricolă, 1960. 175 p.

Porumbul bine lucrat asigură recolte bogate. Buc., Editura agrosilvică de stat, 1959. 75 p. cu fig.

Statutul model al gospodăriilor agricole colective. Ediția a 3-a. Buc., I.P. 1, 1959, 45 p.

SECȚIUNEA a III-a

CREȘTEREA NIVELULUI DE TRAI AL OAMENILOR MUNCII

CITAT: „Toate realizările în dezvoltarea economiei și culturii, în ridicarea nivelului de trai sint rodul muncii eroice a muncitorilor, țăranilor și intelectualilor, care prin activitatea lor creatoare înaltă tot mai sus edificiul măreț al socialismului” (Gh. Gheorghiu-Dej. Raport la cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român).

BIBLIOGRAFIE

Rezoluția Congresului al IV-lea al Sindicatelor din Republica Populară Română. Buc., Editura politică, 1961, 32 p.

★

15 ani de la instaurarea puterii populare 6 martie 1945—6 martie 1960. Buc., E.S.I.P., 1960, 16 p.

DECULESCU, FLORIN și DECULESCU, ADRIANA. *Tinerețe, sport și muncă.* Buc., Editat de Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, 1960, 40 p. cu fig.

Din activitatea cultural-educativă de masă în R.P.R. Buc., Editat de Ministerul Învățământului și Culturii, 1960, 66 p.

Imagini din România (Album). Buc., Editura Meridiane, 1960, 249 p. nenum. cu ilustr.

Ocrotirea sănătății în Republica Populară Română. Buc., Editat de Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, 1959, 139 p. nenum. cu ilustr. și portr.

Partidul Muncitoresc Român, conducătorul revoluției culturale în țara noastră. Buc., Editura politică, 1960, 80 p.

Republica Populară Română. Buc., Editura Meridiane și S.R.S.C., 1960, 872 p. cu ilustr., portr. și facs.

BIBLIOTECILE ÎN CAMPANIA ELECTORALĂ

În perioada campaniei electorale, Biblioteca orașenească Petroșani va organiza un mare număr de manifestări pe teme legate de această campanie. Iată câteva asemenea manifestări: La uzina de reparat utilaj minier — recenzia cărții *Caragiale despre alegerile din trecut în țara noastră* de G. Călinescu; la casa alegătorului de la clubul Livezeni, conferință pe tema *Alegerile de ieri și de azi*; la casa alegătorului de la gară, conferință pe tema *Înfloreste Valea Jiului*; la casa alegătorului de la clubul „Construcătorul” recenzii asupra unor cărți iar la casa alegătorului de la Teatrul de Stat o seară literară pe tema *Poezii cîntă patria noastră liberă* și împreună cu Comitetul orașenească al femeilor se va organiza o întâlnire cu alegătorii unde bătrînul miner Ardelean Vasile va povesti despre alegerile din trecut în Valea Jiului, cit și lecturi din presă pe tema alegerilor în cadrul cercurilor de citit.

R. BALȘAN

★

La Biblioteca comunală Podari, regiunea Oltenia se desfășoară o bogată activitate în cinstea alegerilor de deputați pentru sfaturile populare. Începînd din luna ianuarie și pînă în ziua alegerilor, biblioteca va funcționa după un orar special, fiind deschisă zilnic, de la 10 dimineața, la 8 seara, cu o oră pauză la prînz. Casa alegătorului funcționează într-o încăpere alăturată, unde biblioteca asigură expunerea presei noi cu regularitate. Aici se vor ține în fiecare seară diferite manifestări. Astfel, biblioteca va organiza lecturi din *O scrisoare pierdută* de I. L. Caragiale și *Din memoriile agentului electoral Teică Pasăre* de V. Em. Galan, precum și conferințe despre realizările ob-

ținute în țara noastră în anii regimului democrat-popular. Un program săptămînal al acestor acțiuni va fi afișat la intrarea bibliotecii și altele la școală și la sfat.

★

În toate bibliotecile comunale și sătești din raionul Arad, regiunea Timișoara, s-a întocmit un plan de muncă special care prevede o serie de manifestări în vederea sprijinirii campaniei alegerilor de deputați în sfaturile populare și în Marea Adunare Națională. În aceste planuri au fost prevăzute acțiuni ca: organizarea a 2 expoziții de cărți pe temele: *Gloriosul drum de luptă al partidului* și *Pe drumul bășugului*; se vor întocmi albume, grafice și fotomontaje care vor ilustra realizările poporului român în opera de construire a socialismului; în perioada alegerilor se va acorda o importanță deosebită informațiilor politice, care se vor organiza săptămînal, atît în biblioteci cit și în cercurile de citit; bibliotecarii vor desfășura o bogată activitate la casa alegătorului, vor prezenta scurte recenzii ale cărților care vorbesc despre alegerile din trecut, sau din literatura nouă realist-socialistă, ca de exemplu: *Străinul și Setea* de T. Popovici, *În orasul de pe Mureș* și *Statuile nu rid niciodată* de Fr. Munteanu; pentru serile literare au fost recomandate temele: *Viata socială din trecut oglindită în literatură*; *Lupta P.M.R. pentru înflorirea agriculturii oglindită în literatură*; *O călătorie pe harta patriei în viitorii 15 ani*.

Pentru buna desfășurare a acestei bogate și variate activități, Biblioteca raională Arad a pregăt un material metodic, cu îndrumări precise privind munca bibliotecilor comunale și sătești pe toată perioada campaniei electorale.

Concursul bienal

BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE

CIFRE CARE VORBESC

Desfășurarea primului concurs bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste” a însemnat o cotitură radicală în activitatea bibliotecilor din țara noastră. Publicăm cîteva

cifre semnificative, care vorbesc singure despre dezvoltarea și amploarea pe care a luat-o munca de bibliotecă în anul care a trecut.

Biblioteca comunală din Dărmănești, raionul Ploiești, condusă de bibliotecara Ana Iliant care este și deputată în sfatul popular comunal, a obținut însemnate realizări în munca cu cartea. În perioada ianuarie—decembrie 1960 s-au înscris la bibliotecă peste 2700 cititori (dintre care aproape 1600 sînt țărani muncitori). În aceeași perioadă biblioteca a difuzat 28.485 cărți (cu 12.000 mai mult decît în anul 1959).

Tovarășa Maria Anastasescu conduce biblioteca din Comarnic, raionul Cîmpina de 10 ani. În acest timp, anul cel mai rodnic în ceea ce privește atragerea spre lectură a cititorilor s-a dovedit a fi anul 1960.

Pînă în decembrie 1960 au fost înscrisi la bibliotecă 4.341 cititori (dintre care 1729 sînt muncitori iar 1583 țărani muncitori) și s-au difuzat 44.523 cărți. La această frumoasă realizare o contribuție importantă au adus-o cadrele didactice din comună care sprijină activitatea celor 4 biblioteci sătești cit și a celor 64 cercuri de citit organizate pe circumscripții electorale.

În 1959 la Biblioteca raională din Caracal erau înscrisi 1760 cititori. Numărul lor a crescut în 1960, ajungînd la 3175 de cititori.

Biblioteca comunală din Tînjăreni este una dintre cele mai bune biblioteci comunale din regiunea Oltenia. La 1 decembrie 1960 biblioteca avea înscrisi aproape 1400 de cititori și aproximativ 14.000 cărți citite, indicele de citire fiind de 10. Dintre cărțile citite grupele a, b, c, și d, reprezintă 40%. Biblioteca are un local frumos, corespunzător. Un grafic al comunei arată că în fiecare casă există un cititor al bibliotecii. Este interesant și calendarul muncitorilor agricole pe lunile ianuarie, februarie și martie însoțit de lista corespunzătoare a cărților existente în bibliotecă; acest calendar este așezat la sfat și la bibliotecă. Intensa popularizare a cărții agrozootehnice a făcut ca cei aproape 1000 de cititori maturi să citească mai mult de 4.000 cărți agrozootehnice.

La sfîrșitul anului 1960 la Biblioteca regională din orașul Craiova cifra cititorilor

ajunseseră la 15.632, cu 308.716 cărți citite.

Biblioteca raională Satu Mare din regiunea Maramureș a realizat încă de la 1 decembrie 1960 majoritatea indicilor concursului. Numărul cititorilor este de peste 4.000, dintre aceștia 79% sînt maturi. (39% fiind muncitori). Cărți citite peste 66.000 — indice de citire peste 16.

La Biblioteca comunală Ibănești, raionul Dorohoi, regiunea Suceava, pînă la 1 decembrie 1960 s-au înscris 1662 de cititori, dintre care țărani muncitori și muncitori sînt aproape 1.000. S-au citit 16.699 cărți.

În raionul Arad, la 1 decembrie 1960 media cititorilor în bibliotecile comunale era de peste 900, indicele de citire fiind 10. La Biblioteca raională erau înscrisi aproape 12.000 de cititori, dintre care 37% muncitori. Cărți citite la aceeași dată 234.484 — indice de citire 20,9.

La Biblioteca raională Roman s-au înscris pînă la 1 decembrie 1960, un număr de 3500 de cititori, dintre care aproape 2500 sînt maturi. Pînă la aceeași dată s-au citit aproape 53.000 de cărți.

UNELE PUBLICAȚII EDITATE SUB EGIDA P.C.R.

ÎNAINTE DE 3 AUGUST 1944

Întemeiat pe baza principiilor leniniste, Partidul Comunist din România, de la a cărei înființare se împlinesc în luna mai 40 de ani, a desfășurat în tot decursul glorioasei sale existențe o intensă activitate de înarmare a membrilor săi și în general a maselor muncitoare cu teoria revoluționară marxist-leninistă. Printre mijloacele cele mai eficace pe care partidul le-a folosit pentru atingerea acestui scop un loc principal l-a ocupat propaganda scrisă concretizată — îndeosebi — prin publicațiile editate sub îndrumarea sa.

Încă înainte de înființarea P.C.R., în toată marilor lupte de clasă ce s-au desfășurat în România anilor 1918—1920, ca rezultat al ascuțirii contradicțiilor sociale și al avântului revoluționar de după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, încep să apară în țară unele publicații cu orientare marxist-leninistă, în frunte cu gazeta *Socialismul* (1918) și revista *Lupta de clasă*

(1920). Ambele publicații reflectă pozițiile de clasă înaintate ale elementelor revoluționare din acea vreme și îndeosebi ale grupurilor comuniste care militau pentru transformarea Partidului Socialist într-un partid de tip nou, marxist-leninist, capabil să conducă proletariatul la victorie.

După înființarea sa, la Congresul din 8—13 mai 1921, P.C.R. continuă și ridică pe o nouă treaptă tradițiile vechii presei muncitorești înaintate. Astfel, în perioada anilor 1921—1924, când din cauza persecuțiilor și măsurilor restrictive ale statului burghez, P.C.R. a fost nevoit să-și ducă activitatea în condiții de semilegalitate, ziare ca *Socialismul*, devenit oficiul partidului, *Munkás*, organ al P.C.R. în limba maghiară, *Tineretul socialist*, organ al Mișcării Tineretului Socialist din România și alte gazete oglindeau lupta P.C.R. din acea vreme, legătura sa cu masele muncitorești în scopul atragerii lor pe pozițiile înaintate ale marxism-leninismului.

După scoaterea P.C.R. în afara legii, în 1924, organul său central *Socialismul* este suprimat de autorități. Dar interdicerea prin lege a P.C.R. nu a dus la desființarea sa — cum voiau cirmuitorii statului burghezomoșieresc. Organizându-și munca în condițiile ilegalității, P.C.R. îmbină în mod ingenios activitatea conspirativă, ilegală, cu posibilitățile legale, reușind astfel să conducă mai departe lupta proletariatului și a întregului popor român pentru eliberarea sa națională și socială. În această acțiune nobilă una din armele principale folosite de partid a constituit-o presa.

Astfel, ziarul ilegal *Boșevismul*, organ central al P.C.R., împreună cu o serie de ziare legale apărute sub îndrumarea partidului în perioada 1925—1930, cum au fost: *Viața muncitoare*, organ al Sindicatelor unitare, *Apărătorul proletar*, organ de apărare al deținuților antifasciști, *Înainte*, organ al Blocului muncitoresc-țărănesc, *Front unic*, *Deșteptarea*, *Munca zilnică*, și altele, au contribuit la propagarea în mase a liniei politice a partidului.

În scopul lămuririi țărănimii muncitoare și atragerii ei sub steagul de luptă al proletariatului, în 1924 P.C.R. editează broșura cu titlul sugestiv: *Ce vor țărăni și cum îi trădează conducătorii partidului țărănesc*.

În ceea ce privește răspîndirea concepției marxiste, revoluționare în rândurile tinerețului, o importanță deosebită o are publicația *Tinărul leninist*, organ al U.T.C.-ului, care începe să apară ilegal încă din decembrie 1924, avînd și o ediție în limba maghiară (*Ifjú leninista*). Printre gazetele destinate tineretului și pe care U.T.C.-ul le editează ilegal în anii următori, merită a fi amintite *Brazda* scrisă pentru tinerii țărani muncitori și *Cazarma*, care se adresa ostașilor.

Un rol de seamă în răspîndirea concepției socialismului științific în țara noastră l-a jucat revista *Lupta de clasă* (cu ediție în limba maghiară *Oszályharc*), care re apare ilegal în 1926, avînd pe frontispiciu cuvintele lui Lenin „Fără teorie revoluționară nu poate exista mișcare revoluționară”. Datorită însă cruntei prigoane pornite împo-

triva P.C.R. apariția continuă a revistei a fost imposibilă. A 3-a serie a ei apare în 1934 și apoi, după o nouă întrerupere, în 1938.

În lupta dusă de partid pentru apărarea și dezvoltarea culturii naționale și pentru promovarea gândirii materialiste este de remarcă revista *Cultura proletară*, editată sub îndrumarea P.C.R. în 1926—1927, de către un grup de intelectuali progresiști.

Pentru demascarea pericolului fascist și a războiului ce era pregătit de statele imperialiste, P.C.R. editează în 1929 broșurile: *Un front de luptă internațional contra fascismului* și *Contra războiului imperialist* — publicații prin care partidul chema cele mai largi mase populare la luptă unită împotriva fascizării țării, pentru apărarea păcii.

Evenimentul cel mai important al activității publicistice a partidului nostru îl constituie însă apariția la 15 august 1931 a ziarului ilegal *Scinteia*, organ al C.C. al P.C.R. Editată în condițiile pregătirii eroicelor lupte muncitorești din timpul crizei economice, *Scinteia* și-a îndeplinit cu cinste menirea sa de propagandist, agitator și organizator colectiv. În ciuda terorii, a urmăririi aparatului ei redacțional și tehnic de către copiii siguranței, *Scinteia* a continuat să apară pînă în anul 1940 cu aceeași combativitate, mobilizînd proletariatul și celelalte mase muncitoare la lupta pentru triumful ideilor comunismului.

Dar în afară de *Scinteia* și celelalte publicații ilegale centrale și locale ca *Buletinul C.C. al P.C.R.*, *Steagul roșu* — București, *Prahova roșie* — Ploiești, *Frontul roșu* (în Moldova), *Secera și ciocanul* (în Dobrogea), *Vörös Erdely* (în Transilvania) etc. din inițiativa și sub îndrumarea Partidului Comunist din România au fost editate o mulțime de ziare și reviste legale care răspîndeau cuvîntul și ideile partidului în rândurile diverselor categorii sociale. Numai din perioada 1931—1938 se cunosc peste o sută titluri de asemenea publicații progresiste, democratice, cu caracter antifascist. Cu toată cenzura și opreliștele autorităților de stat care adesea suspendau unele publicații

chiar după primele numere, ele continuau totuși să apară sub alt nume.

Printre primele publicații de acest gen apărute în 1931 se numără revista *Viilorul social*, editată la București de un grup de publiciști democrați în frunte cu Alexandru Sahia. Revista tratează probleme ale ideologiei marxiste, popularizează cunoștințe științifice și ia atitudine împotriva prigoanei deslănțuite contra luptătorilor comuniști și altor luptători antifasciști.

Un combativ organ al P.C.R. îl constituie *Lupta C.F.R.* apărută în 1932, care a contribuit la mobilizarea celeriştilor la luptă împotriva regimului capitalist de înfometare și teroare. Pe linia demascării politicii antinaționale a claselor exploatare se situează săptăminalul politic-social *Veac nou*, apărut în 1932. În ciuda cenzurii, *Veac nou* ca și ziarul *Amicii U.R.S.S.* apărut în 1934 reușesc să publice și în mod special și pentru studențime. Dintre articole despre realizările Uniunii Sovietice.

Tot în 1932 apare revista *Bluze albastre*, care, deși interzisă după apariția primelor 4 numere, a jucat un rol de seamă în promovarea unei literaturi militante, progresiste, legate de popor. În revistă au fost publicate nuvelele lui Al. Sahia: *Uzina vie și Revoltă în port*, fragmente din lucrările scriitorilor sovietici Maiakovski și Gladkov. Deși era o publicație literară, *Bluze albastre* s-a încadrat în întregime în linia ideologică a P.C.R. luând atitudine hotărâtă pentru apărarea păcii, împotriva fascismului și războiului. O atitudine hotărâtă antifascistă a avut și revista *Echipa* (1934).

În lupta contra obscurantismului un rol însemnat l-a jucat revista *Orizont* (1935) organ al Ligii contra prejudecăților.

O importanță deosebită în lupta ideologică desfășurată de partid a avut-o revista *Era nouă* apărută în 1936. Ca revistă de filozofie, literatură și știință, situată pe pozițiile materialismului dialectic, *Era nouă* ia atitudine împotriva concepțiilor idealiste, mistice și reacționare propagate în acea vreme de ideologii și instituțiile statului burghez.

În lupta pentru crearea Frontului popular antifascist propus de P.C.R. în scopul

stăvilirii fascismului și războiului antisovietic se încadrează și săptăminalul *Umanitatea* (1934), precum și revistele *Atlas* și *Arena* apărute în 1936.

O publicație folosită de partid și care în condițiile vitrege ale vremii a reușit să aibă o viață mai lungă (1933—1938) a fost săptăminalul *Reporter*. De asemenea merită a fi amintită activitatea revistei săptămânale cu caracter politic, literar și artistic *Cuvîntul liber* (1933—1937).

În ceea ce privește apărarea intereselor femeilor și atragerea lor la lupta pentru apărarea păcii, o activitate rodnică au desfășurat ziarele *Femeia muncitoare* (1929—1933) și *Drumul femeii* (1935), organ al Asociației pentru protecția mamei și copilului.

Ziare democratice cu caracter antifascist și care luau poziție împotriva dezmățului rasisist al huliganilor fasciști au fost scoase în mod special și pentru studențime. Dintre acestea merită a fi citate: *Studențimea nouă* (1931—1932), *Acețiunea studentească* (1932), *Lupta universitară* (1933) ș.a.

Dar în afară de ziarele și revistele apărute în Capitală, un număr însemnat de publicații periodice îndrumate de partid au fost editate și în provincie. Astfel, la Iași au apărut ziarele: *Nu!* (1932), *Cuvîntul muncitorilor* (1933), *Ecoul* (1934), *Manifest* (1934—1936). La Cluj ziarele: *Villágosság*, *Falvaknépe* (1932—1933), *Ogorul* (1933), *Vittoaarea*, *Poporul* (1936—1937), *Korunk* (1928—1940); la Oradea: *Tömegkultura* (1931), *Szemle* (1932); la Turnu-Severin — ziarul *Blocul* (1935—1936), organ al Blocului democratic; la Brașov — ziarul *Cuvîntul nou* (1934); la Deva — ziarul *Horia* (1933), organ al Frontului Plugariilor; la Tg. Mureș *Székelyföldi néplap* (1934), organ al Madosz-ului; la Timișoara — *Szakszervezeti Ujság* (1932); la Piatra Neamț — *Frontul muncii* (1935). La Botoșani începînd din 1933 și pînă în 1937 apar, din cauza suspendării lor, sub diferite nume o suită întreagă de ziare democratice intitulate: *Clopotul*, *Raza*, *Soarele*, *Valul*, *Slova*. De asemenea, în afara publicațiilor în limba maghiară apar ziarele: *Vpered* (în limba ucraineană); *Die Welt*

(în limba germană); *Clasove* (în limba bulgară); *Die Woch* (în limba idiș).

Nici în perioada dictaturii regale și fasciste, cînd teroarea împotriva P.C.R. și în general a mișcării antifasciste a ajuns la culme, partidul n-a încetat difuzarea în mase a cuvîntului său tipărit. Atunci cînd orice publicație cu o cît de mică nuanță democratică era interzisă cu desăvîrșire, ziarele ilegale ale P.C.R. *Scinteia*, *Igazság*, *Moldova roșie*, *Dunărea roșie*, *Ertesitő*, *Lupta tinerului* și altele chemau poporul la luptă împotriva ocupanților hitleriști și a pregătirii criminalului război antisovietic.

Imediat după odiosul dictat de la Viena din 1940, P.C.R. publică broșura-document *Punctul nostru de vedere*, în care se arăta calea pentru eliberarea nordului Transilvaniei de sub dictatura hortystă.

În 1942, cu prilejul comemorării lui V. I. Lenin, P.C.R. editează broșura *Sub drapelul lui Lenin* care scoate în evidență marea forță a învățaturii leniniste.

În ciuda terorii bestiale a regimului fascisto-antonescian, activitatea publicistică a P.C.R. nu încetează nici în anii criminalului război antisovietic. O serie de ziare, broșuri, manifeste scoase în acel timp chemau masele la luptă împotriva cîmpitorilor hitleriști, la ieșirea din războiul nedrept, la dobîndirea independenței țării. Dintre

aceste publicații merită a fi semnalate: „*Presa liberă*” și „*Romînia liberă*” apărute în 1941 în Banat, „*Buletinul tineretului patriotic*” (1942), „*Apărarea*” (1942), „*Népszabadság*” (1942—1943), „*Buletinul Capitalei*” (1944). Un rol important în mobilizarea maselor împotriva războiului hitlerist și pentru eliberarea țării l-a jucat ziarul patriotic ilegal „*Romînia liberă*” apărut la București între anii 1943—1944, precum și broșurile: *Pentru pace și independența națională a poporului român* (1941), *Sub drapelul lui Lenin* (1942), *Trei ani de război pentru Patria Uniunii Sovietice* (1944), *Armata roșie vine* (1944) și o serie întreagă de manifeste și chemări lansate și difuzate de către partid.

★

Glorioasa tradiție a presei conduse de partid, care în tot decursul perioadei dinainte de eliberare a ținut trează conștiința maselor muncitoare, mobilizîndu-le la luptă care a triumfat prin insurecția armată de la 23 August 1944, este astăzi continuată și folosită cu succes de către Partidul Muncitoresc Român constituind un ajutor prețios în opera de construire a socialismului.

GAVRIL HORJA

VĂ RECOMANDĂM

MUZEUL
DE ISTORIE
A PARTIDULUI
MUNCITORESC
ROMÂN

MUZEUL DOETANA

Albume editate de Institutul de istorie a partidului de pe lângă Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român.

Permanentizarea CITITORILOR

Primul trimestru al anului se înscrie în viața bibliotecilor ca o perioadă în care bibliotecarii își consacră o mare parte a timpului de lucru înscrierii cititorilor și întocmirii fișelor de cititor. Înainte de a deveni o operațiune tehnică, înscrierea cititorilor și întocmirea fișelor de cititor trebuie să fie urmarea firească a muncii bibliotecarilor în rindul diferitelor categorii ale populației pentru popularizarea bibliotecii și a fondurilor ei.

Inițiativa bibliotecilor, concretizată prin aplicarea unor procedee și metode noi de îndrumare a lecturii și servirea cititorilor s-a manifestat și în ceea ce privește munca de atragere a populației ca cititori. Această inițiativă s-a desfășurat cu o deosebită vigoare în cadrul concursului bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”, care s-a soldat cu creșterea substanțială a numărului de cititori și îndeosebi a celor din rindul muncitorilor și tinerilor muncitori. Dar orice succes se cere consolidat și dezvoltat; aceasta este o cerință imperioasă a mersului înainte, o necesitate impusă de progresul cultural al țării noastre în care se desăvârșește socialismul.

La începutul primului trimestru al noului an, se naște întrebarea firească: ce facem cu cititorii înscriși anul trecut? Încotro să ne îndreptăm în primul rind atenția spre permanentizarea cititorilor din anul trecut sau spre înscrierea unor noi cititori?

CIFRE CARE PLEDEAZĂ

Permanentizarea cititorilor implică cel puțin două aspecte: 1) reinscrierea cititorilor din anul precedent și 2) îndrumarea lor spre o lectură sistematică, permanentă, la bibliotecă. După cum vom vedea, între aceste

două aspecte trebuie să existe o legătură strinsă, indisolubilă.

Studiile efectuate de Biblioteca Centrală de Stat în colaborare cu bibliotecile raionale Giurgiu (regiunea București) și Marghita (regiunea Crișana), demonstrează că interesul pentru permanentizarea cititorilor reprezintă un element calitativ nou, care ar putea stimula ridicarea nivelului muncii bibliotecarilor cu cititorii, dacă i s-ar acorda importanța cuvenită. Citeva cifre desprinse din cercetarea fișelor de cititor sînt deosebit de semnificative. În anul 1959, gradul de permanentă¹⁾ a cititorilor la biblioteca raională Giurgiu, a fost de 52%, iar la Marghita 59%. Gradul de permanentă a cititorilor din păturile active ale populației (muncitori, țărani muncitori, tehnicieni și ingineri, funcționari, alți intelectuali) a fost de 57% la Marghita și 47% la Giurgiu, iar al celorlalte categorii de cititori (elevi, pensionari, casnice și alții) de 63% și respectiv 57%. În timp ce la Marghita, gradul de permanentă a cititorilor muncitori era de 57%, la Giurgiu era de numai 41%.

Prin compararea acestor date, rezultă două situații diferite în ceea ce privește permanentizarea cititorilor. Ele ne sugerează că preocuparea pentru atragerea unui număr tot mai mare de cititori din rindurile populației active trebuie să se îndrepte în primul rind spre menținerea și permanentizarea vechilor cititori la bibliotecă. Vorbind de

¹⁾ Cititorii permanenți sînt acei cititori care se reinscriu an de an la bibliotecă. Gradul de permanentă exprimă raportul procentual dintre numărul de cititori permanenți (cititori din anul precedent care s-au reinscris în anul curent) și totalul cititorilor din anul precedent.

creșterea numărului de cititori presupunem existența unei continuități, deoarece nu poate fi vorba de creștere dacă munca este abia la început. Acolo unde gradul de permanență este scăzut, sporirea numărului de cititori se poate obține numai în urma unui efort deosebit al bibliotecarilor în dauna muncii de conținut cu cititorii. Dimpotrivă, preocupându-se de permanentizarea cititorilor din anul precedent, bibliotecarii își asigură pe de o parte baza trainică pentru o muncă mai variată și plină de conținut și pe de altă parte posibilitatea reală de a înscrie și a se ocupa de noii cititori.

Elementul calitativ nou pe care-l reprezintă permanența cititorilor apare deosebit de evident atunci când cercetăm lectura acestora. La biblioteca raională Giurgiu 60% din numărul cititorilor permanenți au citit în 1959 în medie peste 10 cărți; majoritatea cititorilor nepermanenți au citit până la 5 cărți (57% din totalul cititorilor nepermanenți) sau până la 10 cărți (21%). La biblioteca raională Marghita cititorii permanenți au citit în anul 1959 în medie cîte 22 cărți, cititorii noi înscriși în anul respectiv cîte 18 cărți, iar cititorii nepermanenți (în anul 1958) numai 12 cărți. Rezultă că există o corelație strînsă între lectura cititorilor și permanența lor; cititorii permanenți din bibliotecile amintite se caracterizează printr-un indice de citire mai ridicat, iar cititorii nepermanenți, cu excepția celor care datorită anumitor cauze (plecare din localitate, îmbolnăvire etc.), n-au mai frecventat biblioteca, se caracterizează printr-un volum scăzut al lecturii.

Prin permanentizarea cititorilor din anul precedent, bibliotecile crează premiza pentru o creștere generală a indicelui de citire. Această creștere este însă condiționată de lectura cititorilor, de munca de îndrumare a acelor cititori care frecventează mai rar biblioteca și citesc puține cărți.

Însă permanentizarea nu poate fi confundată cu frecvența la bibliotecă. Un cititor înscris la începutul anului precedent și care n-a frecventat biblioteca timp îndelungat pentru ca în anul curent să se reinscrie din nou ar putea fi considerat formal cititor

permanent. Permanentizarea cititorilor (reînscirerea cititorilor din anul precedent) va deveni o acțiune formală, de simplă creștere a gradului de permanență care nu duce la ridicarea indicelui de citire, dacă nu e urmată de o lectură sistematică, permanentă. Există însă cititori, care, datorită anumitor cauze împrumută sporadic cărți de la bibliotecă. Așa este cazul cu o serie de cititori din bibliotecile de la sate care în perioada muncilor agricole frecventează biblioteca mai rar sau de loc, iar în perioada de iarnă cînd citesc mai mult, împrumută cu regularitate cărți. Ei nu pot fi considerați cititori nepermanenți. La bibliotecile regionale și raionale există situații similare cu unii muncitori sezonieri sau cu alți cititori temporari. Astfel de situații nu pot fi ignorate și nici evitate. În perioada de iarnă aceștia vor trebui să formeze obiectul unei atenții deosebite din partea bibliotecarului. Pentru bibliotecari ar fi avantajos ca evidența fișelor cititorilor temporari (delegați în deplasare, muncitori sezonieri etc.) să fie ținută aparte de a celorlalți cititori, chiar și pentru a putea urmări restituirea la timp a cărților împrumutate. Pentru astfel de cititori, desigur că nu se poate pune problema permanenței lecturii în tot cursul anului.

Permanentizarea reală a cititorilor, înțelegînd prin aceasta nu numai reînscirerea lor ci și o permanență a lecturii este o problemă care trebuie abordată încă la începutul anului. De obicei, cititorii permanenți sînt printre primii înscriși la bibliotecă și în cazul că citesc sistematic, realizează un indice de citire ridicat. Dar asta nu se întîmplă totdeauna. Așa de pildă, la Biblioteca regională Cluj, 60% dintre cititorii permanenți s-au reinscris în primul trimestru al anului 1960, iar restul de 40% în cursul anului. Desigur că aceștia din urmă se deosebesc de primii printr-un volum mai redus al lecturii, deoarece cel puțin un trimestru n-au citit de la bibliotecă nici o carte.

Acordîndu-se atenția cuvenită reînscirerii cititorilor din anul trecut în primul trimestru al anului curent se crează posibilitatea permanentizării lecturii lor, a îndrumării

lor spre o frecvență regulată și o lectură sistematică la bibliotecă. Dar posibilitatea nu se poate transforma de la sine în realitate. Aci intervine din nou rolul bibliotecarului ca factor activ în influențarea relațiilor dintre cititor și bibliotecă.

FAPTE ȘI MASURI

Deși problema permanentizării cititorilor n-a format pînă acum obiectul unei atenții speciale din partea bibliotecarilor, totuși unele inițiative izvorite din ansamblul muncii de bibliotecă și din anumite situații concrete au deplină aplicabilitate și în această direcție.

Se știe că primul contact al cititorului cu biblioteca are ca obiect împrumutul sau lectura unor cărți. Permanența lui la bibliotecă va depinde de acum înainte în mare măsură de bibliotecar, de priceperea, străduința de a-l servi pe cititor, de atitudinea sa caldă, tovarășească. Astfel procedeau tovarășele din colectivul bibliotecii raionale Luduș, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară. Aci cititorii înscrși în primul trimestru al anului 1960 împrumutau în medie la o vizită 2—3 cărți, în timp ce cititorilor înscrși în ultimul trimestru li se împrumutau numai 1—2 cărți. O astfel de măsură ar cerea nedumeriri unui bibliotecar birocrat, care în goană după cifre „mari”, fie că refuză în scrierea cititorilor în ultimul trimestru fie că îi încarcă cu un maldăr de cărți pentru ca astfel să „salte” indicoale de citire. Colectivul bibliotecii raionale Luduș se preocupă însă nu de cifre mari ca un scop în sine, ci de cititori. Eliberînd celui înscrși în ultimul trimestru 1—2 cărți, bibliotecarele au urmărit să-i trezească interesul pentru lectură, să-l facă să frecventeze biblioteca mai des, pentru ca în anul 1961 el să devină un cititor permanent. În felul acesta se creează o legătură trainică între cititor și bibliotecă. Căutînd să adîncească mai mult legătura cititorilor cu biblioteca, colectivul acesteia i-a antrenat pe unii într-o serie de acțiuni (concursuri pe tema „Cine știe, răspunde”, seri literare, recenzii etc.), cointeresîndu-i astfel direct în bunul mers al bibliotecii.

Bibliotecile de casă creează premiza pentru permanentizarea unor cititori, apropiînd cartea de cititor și ulterior, pe acesta de bibliotecă. Organizarea, amplasarea, înzestrarea cu cărți a bibliotecilor de casă ridică o serie de probleme care ar necesita o tratare mai amplă.

Ceea ce este însă demn de remarcat e faptul că prin bibliotecile de casă sînt cuprinși an de an numeroși cititori situați în cartierele mai depărtate ale orașelor și care practic, n-au posibilitatea de cele mai multe ori să se deplaseze la biblioteca regională sau raională. Acolo unde există stabilitate în amplasarea acestor biblioteci și bibliotecari stabili, rezultatele sînt din cele mai bune. Dăm cîteva exemple edificatoare din orașul Cluj. Biblioteca de casă din str. Arany J. nr. 19, înființată în anul 1958, a avut la sfîrșitul anului 1960 un număr de 208 cititori dintre care 129 au fost și anul precedent, 4179 cărți citite, indice de citire 20; biblioteca de casă din str. Munkácsy nr. 9 înființată în anul 1957, a avut 246 cititori dintre care 164 permanenți, 6675 cărți citite, reprezentînd un indice de citire de 27. Unii cititori cărora biblioteca de casă nu poate să le asigure cărțile solicitate, sînt îndrumați spre biblioteca regională. O astfel de orientare este foarte indicată, întrucît biblioteca regională oferă cititorilor un fond bogat și variat de publicații precum și o îndrumare mai competentă a lecturii lor.

Pentru a putea acționa în direcția permanentizării cititorilor, bibliotecile trebuie să cunoască situația concretă a fiecărui cititor. Instrumentul care permite cunoașterea acestei situații este fișierul cititorilor. Fișa de cititor este un fel de oglindă a frecventării bibliotecii și a evoluției lecturii fiecărui cititor. În bibliotecile unde fișele de cititor sînt aranjate în ordine alfabetică, situația permanentizării se poate cunoaște prin confruntarea fișelor de cititor din anul precedent cu cele din anul curent sau prin confruntarea datelor din registrul alfabetic de înscriere a cititorilor din anul precedent cu cele din anul curent.

O parte dintre biblioteci au aranjat fișele cititorilor pe termene. Această formă oferă

posibilitatea ca bibliotecarul să constate care cititori n-au mai frecventat biblioteca de mai mult timp, să se intereseze de situația lor, să-i invite la bibliotecă spre a continua lectura.

În orașul Brașov, biblioteca regională ține o evidență specială a cititorilor muncitori, tehnicieni și ingineri, separînd fișele acestora de ale celorlalți cititori, spre a putea urmări în permanență evoluția lor în privința lecturii și a le recomanda cărți din domeniile care îi interesează. Sub acest aspect intenția a fost bună, dar se cere completată cu măsuri concrete care să ducă la permanentizarea acestor cititori.

La Biblioteca regională Cluj unde fișele cititorilor sînt așezate pe termene s-au luat unele măsuri în vederea permanentizării cititorilor. Încă de la sfîrșitul anului 1960, cititorii care se prezentau la bibliotecă au fost invitați să se reînscriseră la începutul anului 1961, iar celor care n-au frecventat biblioteca mai mult de 3 luni li s-au trimis cărți poștale cu invitația de a se reînscrie. În vederea permanentizării lecturii s-au întocmit cu anumiți cititori planuri individuale de lectură care au fost anexate fișei acestora; cei care solicitau anumite cărți, în prumutate în momentul respectiv au fost anunțați că le sînt rezervate pentru o anumită dată.

★

Reinscrierea în 1961 a cititorilor din anul trecut și concomitent cu aceasta înscrierea de noi cititori și permanentizarea lecturii lor exprimă continuitatea activității bibliotecilor de atragere a maselor largi de oameni ai muncii spre carte, de ridicare a nivelului lor politic, ideologic, cultural și profesional.

Permanentizarea cititorilor este o problemă pe fondul căreia se înscrie grija bibliotecarului față de cei cu care a muncit. Prin „mîna“ bibliotecarului trec mulți cititori; unii dintre aceștia i-au devenit cunoștințe vechi, prieteni apropiați, care îl întîmpină cu un sentiment de stimă tovarășească și i se adresează cerîndu-i sfaturi și îndrumări în cele mai diverse probleme. În fața sa bibliotecarul are imaginea unor cititori, care în urmă cu cîțiva ani i s-au adresat cerîndu-i o carte și acum după ce au cercetat cu atenție catalogul de cărți îi cer sfatul pentru completarea planului de lectură pe o anumită temă.

Grija pentru cititor, pentru permanentizarea lui la bibliotecă este o problemă care afectează direct conținutul muncii, fiind totodată o problemă a practicii imediate în care inițiativa și spiritul inovator al bibliotecarului se pot face deopotrivă resimțite.

G. A.

Munca bibliotecilor

ÎN LUNILE DE IARNĂ

LUNA CĂRȚII LA SATE

Ne-am adresat tovarășului Ion Ionescu, directorul Oficiului difuzării cărții din Centrocoop, cu rugămintea de a ne vorbi despre „Luna cărții la sate”.

— *Care este scopul „Lunii cărții la sate” și însemnătatea ei cultural-educativă?*

— Ministerul Invățământului și Culturii în colaborare cu Centrocoop-ul au organizat în perioada 15 ianuarie—15 februarie „Luna cărții la sate”. Evenimentul are drept scop intensificarea muncii de ridicare a nivelului politic și cultural al oamenilor

muncii de la sate. În lumina sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. privind îmbunătățirea muncii politice și educative, această lună a cărții va contribui la stimularea procesului de dezvoltare a conștiinței socialiste, la formarea spiritului colectivist, la răspindirea culturii corespunzătoare cerințelor satului nou, socialist. Această acțiune dovedește preocuparea Partidului și Guvernului nostru pentru ridicarea nivelului politic și cultural al oamenilor muncii, pentru satisfacerea cererii crescînde de carte. Azi cartea devine tot mai mult un prieten al țăranului muncitor, ea îl ajută să pătrundă rostul celor mai importante probleme de viață: să înțeleagă mai bine politica partidului nostru, să cunoască tainele naturii, agrotehnica avansată, literatura nouă, oglindă a vieții noi, socialiste.

— *Ce măsuri s-au luat pentru buna desfășurare a „Lunii cărții la sate”?*

— Pentru ca această acțiune să-și atingă scopul și pentru obținerea unor rezultate

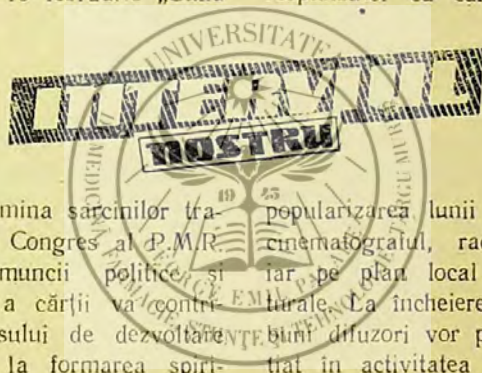
pozitive s-au luat din vreme măsurile necesare. Astfel: s-a asigurat apariția la timp a cărților specifice satului prevăzute în planurile editoriale și tipărirea unui bogat material de popularizare a lor ca: afișe, coperte false, semne de carte, recenzii; unitățile cooperatiste și difuzorii voluntari au fost aprovizionați în mod corespunzător cu cărțile necesare, s-au orga-

nizat bazine și expoziții de cărți în librării, iar localurile librăriilor, chioșcurilor și secțiilor au fost împodobite festiv. Pentru

popularizarea lunii cărții au fost mobilizate cinematograful, radioul și presa centrală, iar pe plan local comisiile comunale culturale. La încheierea acestei acțiuni cei mai buni difuzori vor primi insigna de „Evidențiat în activitatea culturală de masă”.

— *Care sînt factorii care își aduc contribuția lor de seamă la buna desfășurare a „Lunii cărții la sate”?*

— Sînt chemați să sprijine prin munca și exemplul lor viu întreaga activitate ce se va desfășura în această lună: cadrele didactice, bibliotecarii, directorii căminelor culturale, comisiile culturale comunale, organizațiile U.T.M., comisiile de femei, S.R.S.C.-ul. În biblioteci și cămine culturale se organizează manifestări culturale ca seri literare, șezători, recenzii, conferințe, prin care se popularizează cărțile existente în biblioteci și librării. Bibliotecarii trebuie să sprijine organizarea unor serbări ca „baluri ale cărții”, să participe activ la acțiunile de popularizare a cărților, să sprijine comisiile culturale comunale. Bibliotecile trebuie să

imbrăce în aceste zile adevărate haine sărbătorești, să fie bine aprovizionate și să se organizeze manifestări cu cartea de un înalt nivel. În școli de asemenea, se vor organiza diferite manifestări pentru intensificarea răspîndirii cărții printre elevi și țărani muncitori, iar cadrele didactice, mărindu-și bibliotecile lor personale trebuie să constituie un exemplu pentru ceilalți oameni din sat. Organizațiile U.T.M. și comisiile de femei au lansat o chemare către întregul tineret sătesc și către țărăncile muncitoare să-și formeze biblioteci personale, să sprijine acțiunile de difuzare a cărții la sate. S.R.S.C.-ul a tipărit o conferință în 20.000 exemplare care va fi trimisă în întreaga țară.

— Care este principala lozincă sub care se va desfășura întreaga activitate?

— Accentul principal al întregii acțiuni va fi pus pe formarea bibliotecilor personale. Lozincă *Fiecare casă cu bibliotecă proprie* va fi principalul îndemn sub care se va desfășura întreaga muncă în această lună. Vor fi mobilizați pentru aceasta, în special școlarii, tineretul și femeile. În același timp formarea bibliotecilor personale trebuie să coincidă cu un nou îndemn pentru frecvența regulată a bibliotecilor comunale. Trebuie să subliniem importanța deosebită a muncii de difuzor voluntar, contribuția lui la răspîndirea culturii socialiste în rândul maselor largi, faptul că el nu este un simplu vânzător de carte, ci îndeplinește o sarcină socială importantă în cadrul revoluției noastre culturale.

— Ce titluri de cărți au apărut și vor mai apare încă pentru sate în această lună?

— După cum v-am spus și la începutul discuției noastre, toate editurile au editat și vor mai edita cu acest prilej un număr însemnat de titluri. Să spicuiim câteva dintre ele. De exemplu în Editura politică: *Lecții în ajutorul celor care studiază Istoria P.M.R., Congresul al III-lea al P.M.R., Statutul P.M.R., P. Nikitin Economie politică. Manual popular, V. I. Lenin Despre religie, Pacea poate fi garantată și întărită, R. Florian Invățătura marxist-leninistă despre revoluția socialistă, Gh. Badrus Invățătura lui V. I. Lenin despre imperialism, Invățătura marxist-*

leninistă despre problema națională (în limba maghiară și germană).

Literatura beletristică este bine reprezentată prin lucrările ce au apărut sau vor apare: Zaharia Stancu ciclul *Desculț primele 3 volume*, Mihail Șolohov *Pământ desțelenit* 2 volume (noua ediție), G. Karaslavov *Tango*, A. Tolstoi *Gobelinul reginei Maria Antoinetta*, M. Sadoveanu *Locul unde nu s-a întimplat nimic, Insemnările lui Neculai Manea*, S. Alehem *Tevie lăptarul*, Eusebiu Camilar *Nopti udeștene*, I. Cîrje *Vietnamul își potrivește ceasul* (note de călătorie), Radu Cosașu *Lumină*, Victor Eftimiu *Poveste haiducească*, T. Argezi *Povestiri*, M. Șolohov *Soarta unui om și Ei au luptat pentru patrie*. Al. I. Ghilia *Ieșirea din apocalips*, C. Chiriță *Oțelul*, D. Mircea *Oameni și pămînturi*, G. Catană *Povești populare din Banat*, L. Kudreavțeva-Molodcikova *Spițele bogate*. În limba maghiară va apare I. Slavici *Povești*, V. Alecsandri *Teatru*, S. Petofi *Versuri*, M. Gorki *Povestiri din Italia* etc.

În Editura științifică și în Editura agrosilvică apar un număr însemnat de cărți care vor cuprinde în paginile lor probleme importante ale vieții și muncii noastre noi: Gheorghe Șelovan *Gospodărirea socialistă*, I. Manoliu și I. Comănescu *Legile noastre apără proprietatea socialistă*, N. Zaharia *Moartea și credința în suflet, soartă și nemurire* (în limbile sîrbă și maghiară), I. Dorobanțu *Racheta, vehiculul viitorului*, I. A. Lentzman *Originea creștinismului*, D. Botez *Scritori, carte, cîșitor*, H. Dunăreanu *Variația, adaptarea și transformarea viețuitoarelor, Știință și religie*, N. Ștefan și colaboratori *Indrumătorul pomiculturului*, M. Berindei *Cultura cartofilor timpurii*, C. Galan și E. Kellner *Cultura borceagului*, N. Davidescu și I. Arnăuțu *Cum a obținut G.A.S. Hălchiu, producții mari de cartofi* (limba maghiară), Moscalu T. *Arătură adincă*, I. Maxim și colaboratori *Metode de punere în cultură a nisipurilor din R.P.R.*, D. Defour *Construcții economice în G.A.C., Arbori și arbusti forestieri și ornamentali cultivați în R.P.R.* *Cercetări privind aplicabilitatea gospodăriei socialiste, în silvicultură, Tehnica lucrări-*

lor de protecția pădurilor, Organizarea teritoriului în G.A.C., Extinderea mecanizării lucrărilor agricole și folosirea multilaterală a mecanizatorilor.

Incheind această discuție subliniem încă odată că luna cărții la sate trebuie să contribuie la intensificarea difuzării cărții la sate, la generalizarea metodelor bune, la sti-

mularea inițiativei creatoare, la organizarea unor acțiuni și manifestări de masă care să sporească și să stimuleze interesul pentru citit al țărănimii noastre muncitoare. În acest scop trebuie difuzate cărți cu un înalt conținut de idei, a căror citire va contribui la lărgirea orizontului de cunoștințe ale țărănimii muncitoare.

MUNCA BIBLIOTECII RAIONALE GIURGIU ÎN PERIOADA DE IARNĂ

Acum, în lunile de iarnă, există condiții optime pentru o bogată activitate cultural-educativă la sate. De aceea, atenția colectivului bibliotecii raionale se îndreaptă în deosebi spre îndrumarea și intensificarea muncii cu cartea, astfel ca fiecare bibliotecă din cuprinsul raionului nostru să poată folosi din plin această perioadă pentru atragerea de noi cititori și organizarea manifestărilor de masă cu cartea.

Formele de bază folosite în acest scop sînt seminariile raionale, deplasările pe teren, organizarea schimburilor de experiență între bibliotecari, întocmirea și difuzarea materialelor metodice.

În cadrul unui seminar raional s-a discutat în mod deosebit despre activitatea bibliotecilor în perioada de iarnă. Bibliotecarii, mai ales cei noi încadrați, au primit îndrumări privind reorganizarea și activitatea cercurilor de citit, întocmirea planurilor de lectură, sprijinirea cercurilor de cultură generală și a celor agrozootehnice.

În lunile de iarnă metoda cea mai răspîndită pentru popularizarea cărții o constituie cercurile de citit. În comunele și satele raionului nostru funcționează 325 cercuri de citit. Lectorii acestor cercuri, în marea lor majoritate cadre didactice se ocupă cu recrutarea participanților, întocmirea planului de lectură și realizarea acestuia, evidența cititorilor și a materialelor citite în cercul respectiv. Biblioteca raională a trimis liste bibliografice înso-

țite de scrisori metodice bibliotecilor comunale, cu mențiunea ca acestea să le trimită bibliotecilor satești. Listele bibliografice recomandă cărți social-politice, agrotehnice, de popularizare a științei și fragmente din cărți de literatură beletristică ale scriitorilor noștri.

Folosind experiența din anii trecuți, biblioteca raională și mai ales bibliotecile comunale și satești, au luat din vreme în vreme măsuri pentru sprijinirea activității cercurilor agrozootehnice. Bibliotecarii Burilă Ioana (comuna Băneasa), Leafu Jana (comuna Dăra), Păsărică Steliana (comuna Arsăcheș), Nicanor Anghel (comuna Frățești), au procurat materialul bibliografic necesar lectorilor și cursanților din cercurile agrozootehnice, au amenajat expoziții de cărți. O parte dintre cursanți au devenit cititori ai bibliotecii, împrumutînd cu regularitate lucrările recomandate în bibliografie.

Pentru sprijinirea cercurilor de cultură generală, s-a luat legătură cu căminele culturale în cadrul cărora funcționează aceste cercuri. Bibliotecile s-au preocupat de procurarea materialului bibliografic.

În cursul deplasărilor pe teren efectuate de noi, unele biblioteci care nu-și întocmiseră la timp planurile pentru perioada de iarnă au fost ajutate să remedieze această lipsă.

Rezultatele îndrumărilor date s-au putut constata cu prilejul deplasărilor pe teren

ale brigăzilor noastre de control și îndrumare. Astfel în comunele Băneasa, Daia, Putineiu, Frățești, bibliotecarii au întocmit planuri de lectură, au reorganizat cercurile de citit și bibliotecile de casă. Bibliotecarul Drăghici Fîfor, din comuna Putineiu, a întocmit un plan de lectură model pentru orientarea responsabililor cercurilor de citit și împreună cu cei șase responsabili ai bibliotecilor de casă, a întocmit planul de manifestări de masă ce vor avea loc în perioada de iarnă. Au fost organizate lecturi în grup și prezentarea cărților *Mama*

de M. Gorki, *Bătălie în marș* de Galina Nikolaeva, *Statutul model al gospodăriei agricole colective*, și altele.

O inițiativă care merită a fi relevată este schimbul de experiență între bibliotecile de casă, organizat în comuna Putineiu care a avut ca rezultat îmbunătățirea simțitoare a activității acestor biblioteci.

V. LAZARESCU

bibliotecar principal la Biblioteca raională Giurgiu, regiunea București

CERCURILE DE LA SATE ÎN ATENȚIA BIBLIOTECII

Iarna a sosit de mult în satul nostru. Odată cu ea activitatea culturală — în toată complexitatea ei — s-a întesit. Aproape în fiecare seară la căminul cultural, la școală, oamenii se strâng pentru a asculța diferite conferințe, recenzii, pentru a participa la cercurile de cultură generală sau agrozootehnice. Biblioteca sprijină toate aceste acțiuni prin diferite mijloace care stau la dispoziție.

În comuna Dărmănești, începând încă din luna noiembrie a anului trecut, activează trei cercuri de cultură generală și patru cercuri agrozootehnice, la care participă muncitori (comuna are specific industrial) țărani muncitori, femei și tineret.

Cercurile conduse de profesori de specialitate sau de ingineri și tehnicieni agronomi, au tematici variate și interesante. În cercurile de cultură generală se predau cunoștințe elementare de chimie, astronomie, medicină popularizată, etc., iar în cercurile agrozootehnice, sfaturi agricole și în special zootehnice (la noi existind 3 întovășiri zootehnice). Pentru a veni în ajutorul tuturor celor care frecventează aceste cercuri, mă interesez din vreme de problemele care se vor discuta și pun la dispoziția lectorilor și participanților materialul documentar necesar, uneori împrumutînd cărțile pe care nu le am de la alte biblioteci; de asemenea întocmesc scurte liste bibliografice. La locul unde se ține cercul respectiv,

aproape întotdeauna organizez mici standuri de cărți sau expoziții. De exemplu, la unul dintre cercurile agrozootehnice la care s-a vorbit despre îngrășămintele chimice și foloasele lor, biblioteca a organizat o expoziție care cuprindea cărțile: *Îngrășămintele chimice, folos al țaranului muncitor, Cum putem obține recolte bogate de porumb, Sfaturi agricole, Practica agricolă* etc. S-au pus panouri cuprinzînd citate din Raportul țarului Gh. Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al P.M.R., care cheamă țararii muncitori la muncă susținută și după metode științifice, în scopul obținerii unor bogate recolte. Ca material ilustrativ au fost folosite diferite planșe. Nu de mult, la un cerc de cultură generală s-a vorbit despre fenomenele cerești neobișnuite. Aici, expoziția pe această temă era alcătuită din cărți, planșe, aparate din laboratorul școlii pentru producerea artificială a diferitelor fenomene. Au fost apreciate în mod deosebit următoarele cărți: I. M. Ștefan *Vecina noastră Luna*, G. B. Jdanov *Raze din adîncul universului*, S. K. Vsehviatski *Cum a cunoscut omul universul*, P. Nisipeanu *Fenomene cerești neobișnuite*.

Pentru a contribui la lămurirea și aprofundarea anumitor probleme care sînt studiate în cercurile de cultură generală și agrozootehnice, trimit la cercurile de citit mici biblioteci mobile legate de ultima temă predată și pe care le schimb cu regularitate

odată cu noua temă abordată în cercurile de cultură generală și agrozootehnice. De regulă participării la cercurile agrozootehnice și de cultură generală activează și în cercurile de citit. În afară de lectura care se face în mod obișnuit — dinaintea planificată pentru cercurile de citit, se mai fac și mici lecturi selective din cărțile acestei biblioteci mobile, cărți care se pot apoi împrumuta participanților. Această metodă a dat bune rezultate. Având cărțile la îndemână, foarte rar se întâmplă ca omul să plece fără a împrumuta vreuna, iar discuțiile și seminariile care s-au ținut au demonstrat prin răspunsurile bune și chiar foarte bune ale participanților, interesul pentru problemele discutate și un temeinic studiu.

Tot pentru participării la cercurile agrozootehnice și de cultură generală, bibliotecă a organizat două consfătuiri cu cititorii, a căror tematică a fost strins legată de ceea ce se studiază; de exemplu, pentru cei din cercurile agrozootehnice s-a discutat pe marginea cărții *Sfaturi agricole* cu aproximativ 140 de oameni. Cu acest prilej, cititorii au vorbit despre experiența lor în cultivarea pământului, cit și despre metodele și învățămintele însușite în urma lecturii cărților agrozootehnice.

Legată de tematica cercurilor de cultură generală s-a ținut o altă consfătuire cu tema *A trăit oare Hristos?* după lucrarea cu același nume a scriitoarei sovietice V. Voropaeva. La discuții s-a evidențiat cititorul fruntaș Climescu Constantin, muncitor la rafinărie, care a demonstrat inconsistența textelor biblice și neadevărul cuprins în ele.

În cercurile din comuna noastră se discută cele mai importante probleme care frământă pe oamenii muncii de aici: transformarea socialistă a agriculturii, problema păcii și a coexistenței pașnice, clarificarea unor credințe greșite, etc. Particip aproape regulat la aceste cercuri pentru a cunoaște aceste chestiuni, eventualele nelămuriri, greutățile ivite, pentru a putea veni în ajutorul cititorilor mei, organizând asemenea manifestări de masă și recomandându-le acele cărți care să răspundă nemijlocit la întrebările majore ale vieții noastre noi. Astfel, întreaga activitate a bibliotecii comunale se desfășoară în strinsă legătură cu viața comunei, contribuind astfel la consolidarea succeselor agriculturii socialiste.

CONSTANȚA TORȚEL

bibliotecară la Biblioteca comunală
Dărmănești, raionul Moinești,
regiunea Bacău

Mai aproape de VIATA

CARTEA TEHNICĂ LA UZINELE „ERNST THÄLMANN“

La uzinele de tractoare „Ernst Thälmann“ din Braşov are loc în prezent o vastă acţiune pentru perfecţionarea şi modernizarea proceselor de producţie, sarcină care izvorăşte din necesitatea ca întreprinderea să producă anul acesta — conform planului — un număr sporit de tractoare. Este suficient să amintim de automatizarea unor procese de fabricaţie, folosirea procedurii turnării unor piese din fontă cu grafit nodular, turnarea de precizie şi altele pentru a ne da seama de complicatele probleme puse spre rezolvare în faţa constructorilor de tractoare.

În rezolvarea acestor sarcini este mobilizat întreg colectivul de muncitori, ingineri şi tehnicieni, care sub conducerea comitetului de partid al uzinei, a conducerii administrative şi mobilizaţi de Comitetul sindical, folosesc cele mai variate metode pentru realizarea obiectivelor propuse. O deosebită atenţie se acordă în această privinţă muncii cu cartea tehnică, acţiune care face parte din complexul de măsuri luate în cadrul uzinei.

Cum se desfăşoară activitatea în această direcţie? Să pornim constatările chiar din incinta bibliotecii tehnice. Aceasta dispune de un fond de peste 16.000 volume (sînt incluse şi cărţile existente în cele 32 biblioteci de sector) precum şi de 80 reviste în limba română. Se primesc de asemenea 57 reviste în limbi străine, iar numărul abonamentelor la diferite îndrumare şi broşuri de specialitate este de 740.

În scopul găsirii unor forme şi metode noi de documentare tehnică, de cunoaştere şi răspîndire a literaturii de specialitate, în cadrul uzinei s-a înfiinţat anul trecut un birou de documentare care îşi desfăşoară activitatea în strînsă legătură cu cabinetul tehnic, conducerea administrativă şi organele sindicale.

Pentru cunoaşterea întregului fond de cărţi şi reviste de specialitate au fost întocmite pînă în prezent peste 50.000 fişe şi cartoteci speciale, clasificate pe baza sistemului de clasificare zecimală. Înainte de a consulta aceste fişe, cei interesaţi studiază schema lucrărilor aflate aici — schemă întocmită pe specificul fiecărui sector din uzină. În felul acesta, într-un timp rapid se poate obţine lucrarea de specialitate dorită. Şi nu numai atât: inginerii din cadrul biroului de documentare recomandă celor interesaţi şi o bibliografie suplimentară.

Pe baza documentaţiei tehnice sovietice pusă la dispoziţie de bibliotecă, un colectiv de ingineri, tehnicieni şi muncitori, au reuşit să introducă un sistem de răcire a cubilourilor cu ajutorul unei perdele de apă. În urma aplicării acestui sistem, s-a ajuns ca durata de funcţionare a cubilourilor să crească de la 32 la 72 de ore, micşorîndu-se consumul de coes şi obţinîndu-se economii importante la materialele refractare. Economile ce se realizează în fiecare lună în urma acestui fapt se ridică la 30 tone coes şi 24 tone material refractar. Un alt colectiv, studiind revistele de specialitate venite din R.D.G., a construit o instalaţie de transport şi răcire a nisipului. Prin aceasta s-a îmbunătăţit simţitor calitatea amestecului pentru miezuri, obţinîndu-se reducerea consumului de combustibil şi materie primă.

O metodă folosită cu eficienţă este aşa numitul „sistem al mapei“. Într-o mapă sînt introduse 4—5 reviste de specialitate în limbile română şi străine, apărute în ultima perioadă. Mapa circulă dintr-un sector de muncă înr-altul, iar după consultarea ei, se cere materialul necesar. Cu aceeaşi eficienţă se folosesc fişele de informare tehnică, sistem introdus în cursul anului trecut. În

aceste fișe inginerii documentaliști din cadrul bibliotecii recomandă sectoarele literatură tehnică care trebuie studiată pentru rezolvarea unor sarcini arzătoare de producție. Până în prezent au fost făcute 32 de propuneri prețioase printre care: lichid de răcire pentru prelucrarea materialelor cu scule așchietoare; profilarea precisă și productivă a discurilor de rectificat ale mașinilor de rectificat plan și altele. Propunerile au fost însușite după discutarea lor în colectiv alți de sectoarele interesate cit și de conducerea uzinei, urmînd să fie înlăptuite.

S-ar mai putea da multe exemple care să oglindescă cu prisosință prețiosul sprijin pe care îl dă cartea tehnică în realizarea unor importante sarcini de producție. Pe baza studierii literaturii tehnice din țările de democrație populară, s-a putut construi în uzină o mașină hidraulică de manevrat cochile grele pentru turnarea aliajelor de aluminiu. Prin aceasta se realizează economii anuale de materiale și manoperă în valoare de 405.472 lei. Cu ajutorul literaturii tehnice, în toate sectoarele uzinei muncitorii, inginerii și tehnicienii rezolvă cele mai complicate probleme de producție. La turnătoria de fontă de pildă, există o bibliotecă tehnică alcătuită din peste 2000 volume. De această bibliotecă răspunde inginerul Urs. În colaborare cu comitetul de sec-

ție se organizează schimburi de experiență între sectoare pentru folosirea celor mai bune metode pentru răspîndirea cărții tehnice. Totodată are loc citirea în colectiv a unor noulăți tehnice. Pe baza documentației din literatura tehnică sovietică și din alte țări, pusă la dispoziție de bibliotecă, tov. Ilie Trandafirescu, Erou al Muncii Socialiste, a elaborat un nou procedeu pentru turnarea pieselor din fontă cu grafit nodular, care a și început să fie aplicat. Odată cu punerea la punct a noului procedeu, economiile realizate vor atinge 7.000.000 lei anual și peste 3000 de tone laminate. Tot pe baza studierii literaturii tehnice, maestrul Constantin Voasi din acest sector a realizat o bandă transportoare la prepararea amestecului de miezuri.

Importantă este și inițiativa luată în cadrul grupelor tehnice, organizate la secția construcții de mașini și agregate, unde în scopul ridicării nivelului tehnic al muncitorilor s-a luat măsura ca fiecare muncitor să-și alcătuiască la locuința sa o bibliotecă personală, cărțile necesare fiind procurate în rate. Biblioteca tehnică din sector, cit și comitetul de secție se vor îngriji ca „măca bibliotecă” a fiecărui muncitor să fie aprovizionată cu cărți specifice muncii lui.

CORNELIU BUDA

ORGANIZARE DUPĂ PROFILUL BRIGĂZILOR DE MUNCĂ DIN G. A. C.

Cercurile de citit și bibliotecile de casă — cele mai răspîndite forme de extindere a activității bibliotecilor — au, mai cu seamă în mediul rural, un rol deosebit de important. Ele reprezintă filiera prin care cartea pătrunde tot mai adînc în mase și totodată școala la care se formează pentru lectură independentă, planificată, numeroși țărani cușrinși pentru prima dată în sfera lecturii.

Folosind cu pricepere împărțirea teritorială a brigăzilor de muncă din G.A.C. pe circumscripții electorale, Biblioteca co-

munală Isaccea (bibliotecară: Petcu Ioana) a profilat cele 24 cercuri de citit pe specificul economic al fiecărei brigăzi. Acest fapt s-a reflectat și în planurile de lectură ale cercurilor de citit. În afară de informarea politică curentă, la ședințele bilunare ale cercurilor de citit se prelucrează sau se citește integral sau fragmentar o lucrare agrozootehnică legată de specificul brigăzii (sau de problemele pe care le-a ridicat însăși producția). Alternativ se ia în discuție o problemă sau o carte de popularizare a științei, de combatere a misticismului

se citesc fragmente literare din operele scriitorilor clasici și contemporani, se organizează recenzii sau prezentări de cărți. De nenumărate ori ședințele cercurilor de citit, la care participă cu regularitate brigadierul de specialitate și șefii de echipă, se transformă în adevărate consfătuiri de producție în care se analizează planul de producție al gospodăriei agricole colective pe ramura respectivă. Astfel, la cercul de citit nr. 18 (cu specific legumicol) în luna februarie 1960 s-a prelucrat planul de producție al G.A.C. „I. C. Frimu“, și legat de sarcinile de producție incluse în plan, s-a dezbătut pe larg problema iarovizării cartofilor în vederea obținerii unor producții sporite la hectar. În a doua jumătate a lunii septembrie, cind toamna a ridicat ca întotdeauna problema păstrării zarzavaturilor pe timpul iernii s-a prelucrat broșura *Pregătirea zarzavaturilor pentru iarnă*, iar ceva mai târziu s-a discutat pe larg pe marginea lucrării citite în colectiv *Importanța pregătirii răsadurilor pentru recoltele timpurii de primăvară*.

Paralel s-au citit integral lucrări de popularizare a științei (*Prejudecățile și superstițiile sînt dăunătoare sănătății omului*, *Superstițiile sub reflectorul științei*), fragmente literare din opera lui Ion Creangă, s-a prezentat recenzia romanului *Mitrea Co-*

Pentru popularizarea lucrărilor legate de specificul economic al cercului respectiv și atragerea cititorilor la biblioteca comunală unde își pot desfășura activitatea de lectură sub îndrumarea competentă a bibliotecarului, se folosesc cu multă eficacitate panourile bibliografice și listele de reco-

mandare afișate chiar la cercul respectiv. Recomandarea cărților se face în funcție de sarcinile economice de producție care stau în fața gospodăriei agricole colective. Pe panoul bibliografic de la cercul nr. 13 cu specific agricol, cultură mare, scrie:

Colectiviști!

Pentru a obține recolte bogate la griu, porumb, secară, floarea-soarelui

biblioteca vă recomandă să citiți:

— ziarul „Agricultura nouă“

— *Îngrijirea culturilor* de Dincă D.

— *Porumbul bine lucrat asigură roade bogate* de Drăgoi N.

— *Îngrijirea semănturilor de toamnă* de Bălleanu Gh.

Cu scop stimulator și pentru crearea unui climat favorabil lecturii se folosesc și alte forme de agitație vizuală: citate, lozinci, fotomontaje tematice etc. Aceste materiale sînt expuse fie la intrare fie în camera unde își desfășoară activitatea cercul de citit și biblioteca de casă. Acolo unde există condiții, fondul de cărți al bibliotecii de casă se prezintă sub forma originală a unei expoziții permanente. Toate aceste elemente (specializarea cercurilor și bibliotecilor de casă, folosirea multiplă a diverselor forme de agitație vizuală) îmbinate într-un complex de măsuri unitare au imprimat cercurilor de citit și bibliotecilor de casă o orientare clară pe linia sprijinirii nemijlocite a gospodăriei agricole colective pentru rezolvarea sarcinilor economice, de producție curente. În acest sens, experiența pozitivă a bibliotecii comunale Isaceea trebuie larg extinsă în toate regiunile țării.

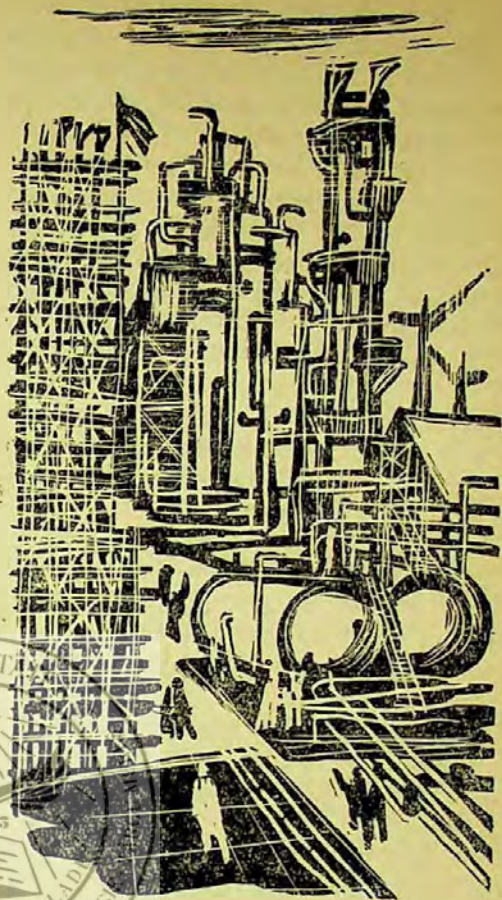
CARTEA PE SCHELELE BORZEȘTIULUI

De la înălțimea celor 86 m. — pe care-i are instalația de cracare catalitică — întreg șantierul ți se desfășoară înaintea ochilor ca-n palmă. Într-un loc nu de mult anonim, pe meleagurile unde a copilărit Ștefan Voievod, s-au ivit azi construcții moderne, fabrici și uzine uriașe — mândrii ale poporului nostru. Din Complexul petrochimic Onești-Borzești — primul șantier care te întâmpină este cel al Combinatului chimic. Clădiri impunătoare, șosele asfaltate, luminate cu neon, pulsația unei munci susținute, creatoare, pe care o simți vibrând în orice loc de pe șantier, toate acestea întregesc o imagine a viii și a ritmului în care se construiește la Borzești. Căci există ritmul Borzeștiului, ritmul impetuos al socialismului!

Indiferenți la iarna care a poposit pe meleagurile lor, oamenii de aici, lucrează fără răgaz, înfruntând înălțimile, metalul, timpul. Există și oamenii Borzeștiului! Când îi vezi ridicați la mari înălțimi, muncind cu rivnă, realizând în fiecare ceas fapte excepționale, convingi că ceea ce fac este un lucru obișnuit, o datorie obișnuită a fiecăruia, realizezi mai ușor imaginea uriașei transformări care s-a produs în conștiința acestor foști robi pe moșiile boierești de altă dată.

Modernul Combinat chimic va produce sodă caustică, folosind drept materie primă, sarea care se transportă în stare lichidă, prin conducte de la Gura Slănicului. Tot aici este în curs de construcție a fabricii uriașă care va produce policlorură de vinil.

Iată și termocentrala Borzești — cu o putere de 225 megawați, centrul de energie electrică, inima întregului complex. Aici echipa de șamotori a lui Stancu Ion a înălțat pentru prima dată la noi un coș de fum fără ajutor tehnic de peste hotare. Despre acești oameni, toți foarte tineri, pe șan-

ter circulă povestiri ca despre vitejii de altădată.

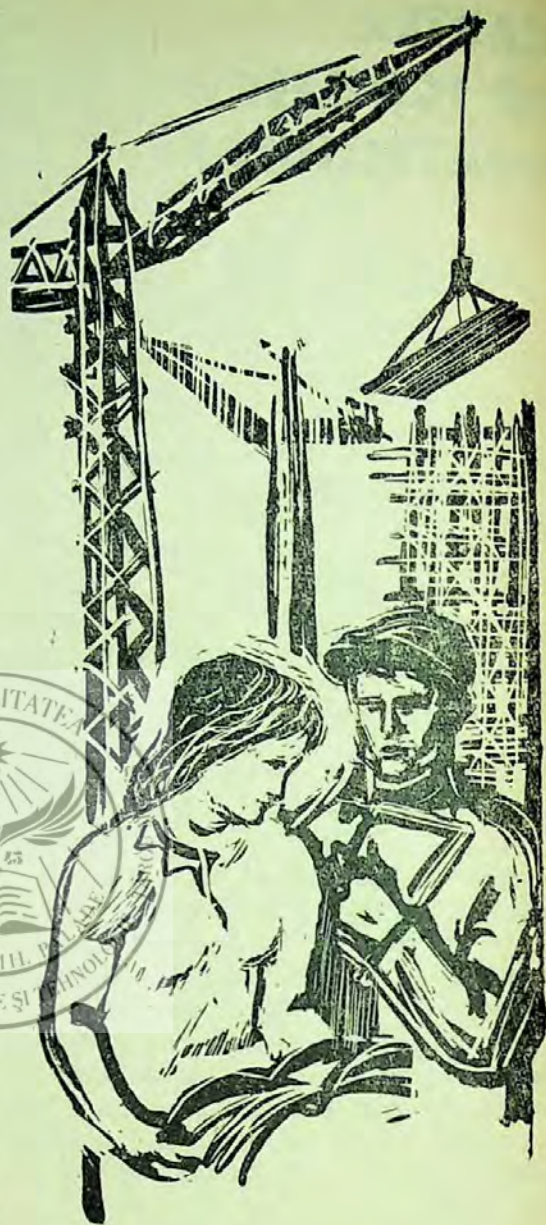
Dar parcă special pentru a uimi din ce în ce mai tare pe vizitatorul neinițiat, pentru a nu-l lăsa nici măcar să-și tragă răsuflarea, alte construcții noi, înfăptuite în timp record și tot printre primele din Republică, se profilează la mică distanță. Un kilometru, mai încolo, se întinde șantierul Rafinării nr. 10, de pe ale cărei instalații de cracare catalitică de 86 m. înălțime, am privit în întreaga lui măreție acest complex. Aici se obține, pentru întâia oară la noi, benzină superioară, folosindu-se fișeul din bazinul Moldovei și Craiovei. Acest șantier este fruntaș pe toată valea Trotușului. Una dintre echipele fruntașe în muncă este cea a tovarășului Coteț Gheorghe, care aplicând metode avansate, a mărit productivitatea

muncii, a economisit sute de mii de lei la materialele de construcții (la ei în echipă, nimic nu se mai pierde), a dobândit succese de seamă, cinstea și respectul tuturor celorlalți tovarăși de muncă.

În curs de construcție, într-o fază avansată, este și Combinatul de cauciuc sintetic, care va produce anual 50.000 tone cauciuc, acoperind astfel nevoile interne cât și de export ale țării. Dulgheri fruntași ca Ambruș Andrei, Suhov Grigore, Izmă Ion muncesc laolaltă, iscodind mereu, căutând metode noi, raționalizând munca și petrecându-și împreună serile lungi ale iernii, în jurul unei cărți noi, la masa de șah sau la spectacolele și acțiunile interesante ale clubului. Locuri noi... oameni noi!

Oameni noi care transformă totul în jurul lor. Pentru ei, cei care construiesc temeliele unei vieți cum n-a mai fost, s-au ridicat în vechiul orașel — astăzi un modern oraș — noi clădiri, noi școli, noi cinematografe, cluburi și biblioteci. Contrastând izbitor cu vechile căsuțe, se înșiră mindre, în noul oraș, blocurile viu colorate, împrejmuite cu verșele spații verzi, magazine moderne, cu autodeservire. Aici, la construcția noului oraș lucrează fruntașii Bakó Karoly și Bucelea Gh. a căror chemare la întrecere a răsunat anul trecut în întreaga țară.

Viața nouă înseamnă pentru oamenii de aici nu numai muncă liberă, însuflețită și bine răsplătită ci și o luptă dirză cu toate rămășițele unei lumi vechi. Pe acest șantier majoritatea muncitorilor învață și își însușesc într-o luptă susținută cu vechiul, tot ce Noul poate însemna mai mare și mai folositor pentru lumea noastră. În școli, în cluburi, colțuri roșii și biblioteci, întâlnești muncitori — ieri țărani, pădurari — preocupați de problemele pe care le ridică tehnica modernă și viața nouă socialistă. Pentru a-i ajuta în lămurirea acestor probleme, din inițiativa sindicatului și a cabinetului tehnic s-a creat o *Zi a tehnicii noi pentru constructori*. În această zi (duminică dimineața și luni seara) se țin conferințe care prezintă ultimele cărți, ultimele probleme din domeniul construcțiilor sau se analizează activitatea unui anumit

sector; uneori sînt prezentate și filme legate de subiectul expunerii. La aceste acțiuni, biblioteca clubului „Constructorul” organizează standuri de cărți, expoziții tematice cu acces liber, iar bibliotecarii vin cu fișe de cititor pentru a putea înscrie pe loc, pe toți cei care, interesați de anumite probleme, doresc să împrumute cărți. S-a ajuns astfel, ca de la 3 octombrie (cînd s-a inaugurat Ziua tehnicii noi) pînă în decembrie 1960 numărul cititorilor cărții tehnice să crească cu 600.

La Onești s-a întreprins o experiență interesantă: a fost unit fondul propriu-zis al bibliotecii sindicale cu fondul de cărți al cabinetului tehnic lăsându-se acestuia din urmă dintre cărțile de specialitate, studiile de nivel superior și lucrările în limbi străine. Bibliotecarii au astfel posibilitatea să cunoască preocupările cititorilor în toată complexitatea lor, să le îndrume lectura spre teme cât mai variate, să aibă o viziune de ansamblu asupra circulației cărților de orice gen, pe întreg șantierul.

Acum biblioteca numără mai bine de 46.000 volume dintre care aproape 20.000 sînt cărți tehnice. Aici găsești întotdeauna ultimele noutăți. Un alt fapt pozitiv: biblioteca nu este închisă în nici o zi din săptămîină. De aceea cei peste 2200 de cititori prețuiesc în mod deosebit eforturile celor ce muncesc aici pentru a ajuta la informarea rapidă și eficientă a constructorilor.

Tot pentru popularizarea cărții tehnice se mai organizează schimburi de experiență cu alte șantiere, prezentarea la radio și în ziare a inovatorilor și a inovațiilor realizate, a ultimelor noutăți literare și de specialitate, concursuri pe meserii cu premii („Cine știe meserie, câștigă“), seri tematice („Ce e nou pe șantierele de construcții, rațiuni ajutoare cu cărți grupate pe meserii, diferite conferințe pentru ridicarea calificării muncitorilor, precum și seri ale fruntașilor intitulată „Oamenii care merg înaintea calendarului“ — în care sînt prezentați fruntașii în muncă și metodele aplicate de ei în producție.

Tovarăși din colectivul bibliotecii duc adesea cărțile la locul de muncă și în spe-

cial la dormitoare. O dată cu împărțitul cărților se leagă discuții interesante. Aproximarea și prietenia astfel realizate, aduce bibliotecii noi și noi cititori.

Preocupările oamenilor muncii de pe șantierele patriei noastre sînt bogate și variate. De aceea și la Onești, programul clubului și al bibliotecii oglindește acest fapt, prin acțiuni interesante și diverse. Se țin regulat informări politice cu privire la politica partidului nostru și la evenimentele mai importante din întreaga lume, conferințe despre istoria luptei clasei muncitoare, despre educație și comportare, sînt prezentate cărți de popularizare a științei și de literatură, se organizează aniversări și comemorări ale marilor scriitori, întâlniri cu scriitorii, actorii și alți oameni de seamă. Există o preocupare permanentă pentru educarea tinerei generații de viitori constructori. Pentru copii se organizează seri de basme, filme,

concursuri pentru cel mai bun povestitor, ca și pe teme ca: *Ce știm despre Onești?* *Ce știm despre locul unde lucrează tătutul?* Aici la Onești s-a lansat chemarea „*În fiecare zi dă o acțiune*“ și într-adevăr, aici nu trece nici o zi fără a fi folosită din plin, atât pentru munca susținută și entuziasată în producție, cît și pentru însușirea nenumăratelor valori pe care le conține cultura și știința universală.

Lumea care se construiește la Onești este o lume nouă. Oamenii care muncesc la Onești, sînt oameni noi — ei statornesc cu un ceas mai de vreme socialismul pe vechile meleaguri moldovene.

S. BENUN

Să simplificăm
evidența

la SECȚIA de ÎMPRUMUT

Pentru cititorul care trecea pragul bibliotecii Casei de cultură „Fr. Schiller” din Capitală la începutul celei de a doua jumătăți a anului 1959, toate se înfățișau ca și cu o săptămână sau două în urmă, așa cum le știa de la înscrierea sa în această bibliotecă. Dar odată ajuns la ghișeul de împrumut, lucrurile au început să se petreacă altfel decât de obicei.

„De azi înainte renunțăm la vechea fișă” — i-a spus bibliotecara. Și pentru a răspunde parcă nedumeririi ce se citea pe fața interlocutorului i-a înșirat unul lângă altul un plic micuț, o fișă de dimensiuni aproape egale cu ale acestuia și un carnet nu prea gros. „Iată cu ce o vom înlocui”, a adăugat ea.

„Cam complicat” — a gândit cititorul, pe jumătate curios, pe jumătate sceptic. Nu mică i-a fost însă surpriza când — în ciuda temerilor sale — operațiunea de înregistrare a cărților pe care le-a împrumutat a durat cu mult mai puțin ca de obicei. E de fapt asta îl interesa cel mai mult. E drept că la aceasta și-a dat și el contribuția, notând cărțile împrumutate în carnetul cititorului pe care bibliotecara i l-a lăsat în păstrare și în care de atunci înseamnă cu regularitate tot ceea ce împrumută de la bibliotecă.

Scena de mai sus s-a repetat în condiții asemănătoare în biblioteca regională din Craiova, în biblioteca raională din Focșani și în alte biblioteci care au trecut la practicarea unei evidențe simplificate la secția de împrumut.

Să descriem acum tehnica acestei evidențe a împrumuturilor de cărți, așa cum este ea folosită în unele biblioteci din țara noastră.

Lucrările pregătitoare pentru introducerea noului sistem de evidență au început

prin întocmirea unei fișe de carte pentru fiecare volum aflat în bibliotecă. Pe această fișă au fost notate în colțul din stânga sus, cota cărții, și apoi pe rândurile orizontale, numele autorului, titlul cărții și numărul său de inventar. Concomitent (sau consecutiv) s-a trecut la confecționarea dintr-un carton nu prea gros (de preferință carton de dosar) a unor buzunărașe cu o deschidere care să permită introducerea fișei de carte. Buzunărașul a fost aplicat pe coperta a 2-a a fiecărui volum, în el fiind păstrată fișa cărții.

Operațiunile de întocmire a fișelor pentru întregul fond al secției de împrumut și confecționarea buzunărașelor reclamă o mare cantitate de muncă, dar efortul depus cu acest prilej a fost în general cu prisosință, amortizat prin însemnata economie de timp ce a fost realizată ulterior în servirea cititorului și înregistrarea împrumutului de cărți.

Bibliotecarul completează fiecărui cititor un plic și coperta carnetului cititorului, (fig. 1 și 2) ambele purtând numărul corespunzător din registrul de înscriere. După ce și-a ales cartea dorită, cititorul scoate din buzunărașul aflat în interiorul acesteia fișa cărții, pe care notează numărul lui de ordine (în stânga barei verticale) și semnează (în dreapta barei). Imediat după aceasta, el trebuie să scrie în propriul carnet de cititor cota cărții împrumutate, autorul și titlul ei. Bibliotecarul verifică exactitatea operațiunilor de înregistrare făcute de către cititor și introduce fișa cărții împrumutate de acesta în plicul său¹⁾.

1) Unele biblioteci folosesc pentru fiecare carte câte două fișe (care e de dorit să fie de culori diferite). În timp ce prima fișă a fiecărui volum se introduce — așa cum am arătat — în plicul cititorului care a împrumutat cartea, cea de a doua — intercalată după cota cărții — servește la identificarea cititorilor care au împrumutat anumite cărți și la verificarea fondului secției de împrumut.

Nr. 1741

Valabil pînă la 31 XII-1961

Numele Pufu

Pronumele Constantin

B. P. Nr. 177228 Seria D

Fig. 1

În cazul în care plicurile cititorilor sînt păstrate în ordine alfabetică sau numerică, bibliotecarul aplică în dreptul însemnării făcute de cititor în carnetul său o stampilă reprezentînd termenul acordat pentru

restituirea cărții. În același loc din carnet, la înapoierea volumului respectiv, bibliotecarul semnează sau face mențiunea „restituit“.

În bibliotecile în care se folosește foaia de termene (biblioteca regională din Craiova de pildă), ștampila despre care vorbeam mai sus se aplică pe această foaie, iar plicurile cititorilor (avînd în interiorul lor fișele cărților împrumutate de aceștia) sînt păstrate în ordinea cronologică a termenelor de restituire, ceea ce e evident, face posibilă urmărirea activă și eficientă a respectării termenului de împrumut stabilit de regulament.

★

„Dacă aș fi obligată să lucrez din nou potrivit vechiului sistem de evidență, cu greu aș mai putea-o face — mărturisesc cu prilejul unui schimb de experiență bibliotecara Casei de cultură „Fr. Schiller“. Într-altă m-am obișnuit și îmi convine actuala evidență simplificată“. Întrebată fiind ce o determină să se declare o partizană atât de convinsă a acestui sistem de evidență, ea nu a stat mult pe gînduri pentru a răspunde: „Numai așa este posibil să lucrezi cu ochii la cititor și nu cu nasul în scripte“. Nu putem să nu fim de acord cu argumentul acesta, mai ales dacă ne gîndim că operația de înregistrare a împrumutului pen- tr-un cititor necesită din cei 150—220 cititori citi

Nr. 1741

CARNETUL CITITORULUI

NUMELE Pufu

PRONUMELE Constantin

Ocupația Student vîrsta 20 ani

Orașul București

Adresa: strada Juvării nr. 7

raionul N. Bălcescu.

Fig. 2.

frecvențează zilnic biblioteca, durează acum circa 60—75 secunde, în loc de 2 minute cât erau necesare folosindu-se „clasica“ fișă a cititorului.

Economia de timp obținută în acest fel este deosebit de utilă pentru realizarea unei îndrumări active a lecturii cititorilor. În asemenea condiții, introducerea evidenței simplificate la secția de împrumut este cu atât mai necesară în bibliotecile care aplică metoda accesului liber al cititorilor la raft. Experiența pe care o întreprinde de la începutul acestui an biblioteca Casei de cultură „Fr. Schiller“, în organizarea „raftului liber“, oferă noi argumente în acest sens. Scăpați de obligația de a aștepta minute în șir pentru a primi cărțile dorite, cititorii nu trebuie puși în situația de a face coadă la ghișeul de înregistrare a împrumuturilor. La rândul lor, bibliotecarii nu trebuie să iro-

sească timpul economisit datorită aplicării „raftului liber“ pentru îndeplinirea unor formalități mai mult sau mai puțin birocratice, ci să-l folosească pentru a se afla, prezenți cu sfatul lor, în mijlocul cititorilor.

Experiența bibliotecilor care au trecut la practicarea evidenței simplificate demonstrează că este posibilă raționalizarea operațiunilor de înregistrare la secția de împrumut prin eliminarea formalităților de prisos.

O evidență simplă, operativă, care să înlesnească munca cu cititorii fără să prejudicieze în nici un fel gestiunea bibliotecară, aceasta este o cerință firească a ritmului rapid de creștere a activității bibliotecilor noastre și ea trebuie realizată cât mai curînd.

V. AURARU

CITITORII din BIBLIOTECA au cuvântul

VIN DES LA BIBLIOTECĂ

Un tovarăș redactor, poposit pe melegurile noastre, astăzi în plină transformare și construcție, m-a întrebat dacă îmi place să citesc. Așa s-au născut aceste însemnări.

Eu sînt un om foarte tînăr. Sînt maistru-chimist și muncesc la Săvinești din 1958. Am venit aici direct de pe băncile școlii tehnice de maiștri. Cred că, fiecare om, ca să muncească bine, trebuie în primul rînd să-și iubească munca. Cit despre mine, așa spune că am o adevărată pasiune pentru meseria aleasă. Am văzut cu ochii mei ridicarea fabricii și am ajutat la darea în folosință a „Rezonului” (Așa se numește la noi secția din Uzina de fibre sintetice care produce relon). Această ramură industrială este foarte nouă și de aceea și problemele care se ivesc sînt la rîndul lor noi și interesante. Rezolvarea acestora cere din partea tuturor muncitorilor o temeinică pregătire tehnică, o permanentă preocupare de a fi la curent cu ultimele noutăți tehnice din domeniul respectiv. Pentru mine, aceste lucruri noi în problemele meseriei cum ar fi: sorturi noi de fire, procedee noi de lucru, sînt chestiunile cele mai arzătoare. De aceea mi-am făcut un obicei: în fiecare zi îmi rezerv cel puțin două ore pentru lectură, pe care caut să le folosesc din plin. Cartea m-a ajutat întotdeauna în dezlegarea celor mai complicate „noduri gordiene”. Pentru a rezolva problemele de ordin tehnic și de producție, deoarece lucrez la o instalație foarte complicată, mă adresez bibliotecii cabinetului tehnic. Aici găsesc întotdeauna cartea dorită, bibliografiile necesare și un sfat competent. Nu de mult am rezolvat

o problemă spinoasă de electrotehnică și automatizare datorită sprijinului bibliotecii și îndrumărilor primite de la ingineri. Citesc cu deosebit interes revistele de specialitate *Revista de chimie, Tehnica nouă* ca și cărțile tehnice care cuprind o înaintată experiență în muncă. Dintre acestea se remarcă în special cărțile specialiștilor sovietici, ca de exemplu: E. I. Barg *Tehnologia maselor plastice sintetice*; Z. A. Rogovin *Chimia și tehnologia fibrelor artificiale* precum și cele remînești ca: Acad. C. D. Nenițescu *Chimia organică, Fibre sintetice, Prelucrarea materialelor plastice* etc. Vin des la bibliotecă pentru consultarea acestor adevărate manuale pentru munca mea și caut să învăț cit mai mult și mai bine.

Citesc cu aceeași stăruință și literatura realist-socialistă inspirată din cele mai actuale probleme ale vieții noastre, literatură care descrie în paginile ei pe acești oameni minunați care făuresc prin munca lor susținută, avîntată, orînduirea socialistă. La noi în uzină, biblioteca sindicală este în plină dezvoltare — sosesc mereu alte cărți, care de care mai interesante, cărți care mă ajută să cunosc oamenii și să înțeleg mai bine viața.

Anul trecut am început să-mi cumpăr unele cărți. Acum am deja o mică bibliotecă personală în care am strîns tot ce mi-a plăcut mai mult: Maiakovski și Șolohov, Twa'n și Dreiser, Rebreanu, Sadoveanu, Titus Popovici. Cit despre Titus Popovici am început să caut tot ce a scris, după ce am urîrît cu adevărată emoție turnarea filmului *Setea* prin părțile noastre.

Muncind și învățind, învățind și muncind, bucurându-ne de roadele muncii noastre, de o viață liberă și fericită — așa trăiesc astăzi muncitorii noștri. Cine își amintește de vechile plaiuri moldovene în care domneau mizeria și incultura, privește cu adevărată mândrie și satisfacție modernele noastre uzine, noile hidrocentrale, noile șantiere.

Și pentru ca aceste realizări să se înmulțească, noi vom munci și vom învăța din ce în ce mai bine și mai mult.

COSMA AUREL

maistru-chimist la secția poliamid
filare — Uzina de fibre sintetice
Săvinești

CĂRȚILE AGROTEHNICE M-AU AJUTAT SĂ OBTIN 55.500 Kg. SFECLĂ DE NUTREȚ TREC LA HECTAR

De câțiva ani citesc cărți agrotehnice de la biblioteca comunală și particip la cercul agrotehnic organizat la Căminul cultural Slobozia-Roznov.

Anul acesta bibliotecara Ciobanu Teodora a organizat la mine acasă o bibliotecă de casă, dotată în special cu cărți agrotehnice. Am citit împreună cu vecinii mei multe din aceste cărți și broșuri.

M-am gândit să aplic în muncă cunoștințele însușite despre cultura unor cereale (porumb), precum și despre sfecla de nutreț, cartofi și altele.

Muncind așa cum scrie la carte am obținut recolte foarte mari.

Am avut o mare bucurie când tov. bibliotecară a organizat la mine acasă o lecție practică cu tema agricolă: *Sămînța și semănatul* la care au participat directorul Căminului cultural, bibliotecarii din centrul metodic Roznov, activiști culturali de la raionul Piatra Neamț, precum și vreo 40 de țărani muncitori din sat. Participanții au rămas impresionați de recolta bogată de sfeclă pe care am obținut-o în acest an. Am explicat celor de față cum am muncit, ce metode am folosit, ce cărți am citit pentru a putea obține cele 55.500 kg. sfeclă de nutreț la hectar. Am trimis la Secția agricolă Bacău pentru expoziția regională sfecele de nutreț care cântăreau 8 kg bucata.

Anul trecut am experimentat și cultivarea porumbului hibrid în cuiburi în pătrat, realizând o producție aproape dublă la hectar, prin aplicarea tuturor metodelor agrotehnice de îngrijire a culturii de porumb, metode pe care le-am aflat în cărțile împrumutate de la biblioteca comunală.

În cadrul întovărășirii agricole, care s-a înființat la noi de un an de zile, muncesc cu multă râvnă și împreună cu ceilalți întovărășiți aplicăm metode agrotehnice înaintate.

M-am convins la bătrânețe că studiind cărțile agrotehnice de la bibliotecă, participând la cercul agrotehnic și la sfaturile agrotehnice pe circumscripții, vom lucra științific pământul și vom mări mult producția la hectar, contribuind și noi, țărănimea muncitoare la desăvârșirea construirii socialismului în țara noastră.

CONSTANTIN BUCUREȘTEANU

țărăn muncitor, satul Slobozia-Roznov,
raionul P. Neamț, regiunea Bacău

Colțul COLECTIVISTULUI

PAUL KUNTZ

Folosind diferite metode de popularizare a cărților agrotehnice, biblioteca comunală din comuna Miercurea-raionul Sebeș, regiunea Hunedoara, (bibliotecară tov. Solomon Elena), a contribuit la realizarea sarcinilor economice ale gospodăriei colective. După sfaturile bibliotecarei, aplicând metodele agrotehnice din cărțile recomandate, mulți colectivști au obținut rezultate bune în munca lor.

O metodă folosită de bibliotecară pentru popularizarea rezultatelor obținute de gospodăria agricolă colectivă și atragerea tinerilor muncitori ca cititori ai bibliotecii, a fost organizarea unui „colț al colectivistului” cu sprijinul consiliului de conducere al gospodăriei colective și al comitetului comunal de partid.

Pe câteva panouri, un profesor care face parte din colectivul bibliotecii, a desenat aspecte ale muncii din agricultură și câteva grafice extrase din materialele metodice primite de la Biblioteca Centrală de Stat. Conducerea gospodăriei a dat bibliotecarei 15—20 de fotografii cu diferite aspecte de muncă în diversele sectoare ale gospodăriei precum și datele privind dezvoltarea gospodăriei, de la înființare și pînă acum. Inginerul agronom al gospodăriei a pus la dispoziție câteva mostre de grâu, porumb, floarea-soarelui, cartofi și alte produse. După stringerea acestor materiale, bibliotecara, împreună cu colectivul ei, a aranjat în cadrul bibliotecii, într-o formă atrăgătoare „colțul colectivistului” din care cititorii bibliotecii pot lua cunoștință de modul în care s-a dezvoltat gospodăria colectivă și contribuția pe care o poate aduce munca cu cartea la dezvoltarea ei în viitor.

Pe unul din panourile principale sînt scrise cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej: „Sarcina principală în domeniul pro-

ducției agricole, este sporirea considerabilă a producției de cereale, mai ales de grâu și de porumb”. Ele sînt însoțite de un grafic cuprinzînd cifrele prevăzute de Congresul al III-lea al P.M.R. privind creșterea suprafețelor înșămîntate și a producției la hectar în cadrul planului de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965. Pe același panou, apar schițate copertele unor cărți agrotehnice ca: *Să folosim metode agrotehnice înaintate*, *Sfaturi practice* etc.

Pe alt panou principal, alături de copertele desenate ale unor cărți zootehnice este scris și îndemnul: *Colectiviști! numai citind, învățînd și aplicînd în practică metodele științifice de creștere a animalelor, obțineți rezultatele dorite.*

Pentru a populariza roadele muncii în comun s-au expus mostre din produsele cultivate anul trecut de gospodărie, indicînd cantitățile respective obținute la hectar și îngrășămintele folosite.

Dintr-un grafic comparativ expus, reiese că în 1959, la înființare, gospodăria colectivă era formată doar din 72 de familii, posedă 120 de hectare de pămînt și un fond de bază de 109.666 lei. Din același grafic reiese că, după 10 ani de la înființare, adică în 1960, comuna este complet colectivizată. Gospodăria cuprinde 430 de familii, posedă 1100 hectare de pămînt și are un fond de bază de 1.200.000 lei.

La loc de cinste sînt expuse fotografiile unor colectivști fruntași și totodată cititori fruntași ai bibliotecii. Tov. Ludoșan Ion, fost brigadier la grădina de zarzavat, actualul președinte al gospodăriei colective. Buhai Felicia și Lungu Maria, au citit multe din cărțile agrozootehnice ale bibliotecii, au învățat și au aplicat cu succes unele metode de muncă cum ar fi: ciupitul la roșii și castraveți, prășitul fără mușuroaie al porumbului și altele.

La „colțul colectivistului” se expun cele mai noi cărți agrozootehnice care i-ar interesa pe colectivști. Pentru că pe colectivștii din Miercurea îi interesează creșterea vitelor, care a luat o frumoasă dezvoltare în ultimii ani, cultivarea viței de

vie și albinăritul, la „colțul colectivistului” sînt expuse cărți ca: *Organizarea creșterii animalelor în colhozuri*, *Cum putem îmbunătăți rasele de oi*, *Chimia vinului*, de Frolov-Bagreev A. M. și Agabaliant, G. G., *Cum s-au obținut producții de peste 60 kg miere pe familia de albine* de Alexandru V. și Șabău A. și alte cărți noi și interesante.

Colțul organizat de biblioteca din Miercurea trebuie să constituie un mijloc de atracție permanentă pentru cititori: de aceea, în afară de cărțile noi intrate în bibliotecă, trebuie expuse diferite materiale sau informații care i-ar ajuta pe colectiviști să-și îndeplinească planul lor economic, să-și ridice nivelul lor profesional și cultural. „colțul colectivistului” ar putea populariza rezultatele bune obținute în muncă de alte gospodării colective învecinate, cunoscute de localnici sau cu specific asemănător. În comunele în care încă nu s-a înfiptut co-

lectivizarea completă, „colțul colectivistului” din biblioteci ar constitui un bun mijloc de propagandă pentru colectivizare.

Fotografiile reprezentînd munca membrilor gospodăriei ar putea fi completate mereu cu aspecte noi luate cu ocazia împărțirii veniturilor în gospodăria colectivă, pentru a populariza brigăzile fruntașe sau pe colectiviștii cu cele mai multe zile-muncă, pe colectiviștii-cititori fruntași.

Exemplul bibliotecii din Miercurea, (raionul Sebeș, regiunea Hunedoara) care a organizat „colțul colectivistului”, trebuie să fie urmat de cît mai multe biblioteci comunale; folosind toate posibilitățile pe care le au la îndemînă, în primul rînd cerînd sprijinul consiliului de conducere al G.A.C. și ținînd seama de specificul local, bibliotecile comunale pot aduce o contribuție concretă la transformarea socialistă a agriculturii, la consolidarea și dezvoltarea gospodăriilor agricole colective.

Ș T I R I I

● CONCURSUL „IUBIȚI CARTEA”

În comuna Roznov, pentru popularizarea concursului „Iubiți cartea” s-a organizat la căminul cultural și la biblioteca comunală cite un colț al concursului la care s-au afișat extrase din regulament, cele 3 liste de cărți (A, B și C) și un plan de muncă, în care tinerii puteau urmări planificarea diferitelor activități culturale pentru studierea cărților prevăzute în concurs — recenzii, prezentări de cărți, întâlniri cu cititorii, discuții periodice și finale.

Din fonduri culturale s-au cumpărat 100 de volume necesare concursului, în valoare de peste 1.000 lei. S-au înscris 100 utemiști, în special dintre fiii de țărani muncitori și s-a început pregătirea lor, fiecare tinăr alegîndu-și o listă de cărți. Pentru a veni în ajutorul celor înscrși la acest concurs, biblioteca a organizat diferite acțiuni de masă pe marginea cărților prevăzute în regulament. Astfel s-au organizat un număr de 6 recenzii, 4 prezentări de cărți, 3 seri literare, 4 întâlniri cu concurenții, consultații, arși discuții periodice și în ultimul timp discuții finale.

Un număr de 46 concurenți din cadrul organizației U.T.M. din comuna

noastră, sprijiniți intens de bibliotecă, au primit și poartă cu mîndrie insigna „Prieten al cărții”, iar un număr de 16 tineri care au obținut rezultate bune la discuțiile finale ținute recent, așteaptă cu nerăbdare insigna „Prieten al cărții”.

Organizînd temeinic, după un plan de muncă bine chibzuit, concursul „Iubiți cartea”, bibliotecile comunale pot sprijini efectiv organizațiile U.T.M. în opera de culturalizare a tineretului de la sate.

● SIMPOZION LITERAR INCHINAT VIETII ȘI OPEREI LUI MIHAIL SADOVEANU. Corespondența noastră tov. Florica Miulescu din Craiova, ne informează că biblioteca școlii medii de 11 ani nr. 3 din localitate, a organizat un simpozion literar închinat vieții și operei marelui nostru prozator Mihail Sadoveanu. Această manifestare s-a desfășurat cu concursul elevilor de la clasele medii, în special al celor din clasa a XI-a, care studiază opera maestrului Mihail Sadoveanu potrivit programei de învățămînt. Rensita simpozionului se datorește și colaborării strînse cu profesorii de limba romînă care au îndrumat și sprijinit pe elevi în pregătirea referatelor privind aspecte din opera lui Mihail Sadoveanu.

Pentru o mai bună cunoaștere a

PROBLEMELE

internationale

G. STOICESCU

Bibliotecile noastre primesc zilnic cărți, broșuri, reviste și ziare în care se dezbate problemele politicii internaționale, iar interesul celor mai diferite categorii de cititori pentru publicațiile de acest gen este din ce în ce mai mare.

Dar existența în bibliotecă a unui material bogat și variat, pe de o parte, și dorința cititorilor de a-l cunoaște, pe de altă parte, nu rezolvă de la sine problema îndrumării corespunzătoare a lecturii cititorilor care trebuie să se ajute să se orienteze într-un material atât de vast și complex.

Se înțelege de la sine că acest lucru presupune în primul rând informarea continuă și la zi a bibliotecarului. Cunoșcând evenimentele cele mai importante, cunoscând cele mai noi documente de partid care analizează ansamblul situației internaționale, bibliotecarul va putea selecta pentru cititor materialele recente menite să vină în ajutorul înțelegerii situației internaționale actuale. Astfel de documente fundamentale sînt *Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești* ce a avut loc la Moscova în noiembrie 1960 și *Apelul către popoarele din lumea întreagă* adoptat la această istorică consfătuire. Declarația Consfătuirii a supus unei profunde analize marxist-leniniste problemele fundamentale ale epocii contemporane, reprezentînd un document-program al mișcării comuniste internaționale, de o excepțională importanță teoretică și practică. Numărul din 22 decembrie 1960 al ziarului *Scînteia* redă în rezumat darea de seamă a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara din 19—20 decembrie

1960 a C.C. al P.M.R. cu privire la Consfătuirea de la Moscova a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești și cu privire la activitatea desfășurată la Consfătuire de delegația Partidului Muncitoresc Român.

Orientîndu-se după aceste documente bibliotecarul va alege din timp materialele cele mai noi referitoare la succesele țărilor socialiste și la întărirea colaborării frățești dintre ele, pentru a putea ajuta pe cititori să înțeleagă din ce în ce mai bine problema însemnătății internaționale a sistemului mondial socialist care prin forța și înălțimea sa crescîndă s-a transformat în factorul hotărîtor al dezvoltării societății omenеști.

Este necesar să punem la dispoziția cititorilor lucrări despre *înrautățirea situației economice din țările capitalului și creșterea contradicțiilor societății capitaliste și intensificarea luptei clasei muncitoare din aceste țări împotriva exploatării, împotriva reacțiunii și a pregătirilor de război.*

Educarea oamenilor muncii din țara noastră în spiritul internaționalismului proletar este o sarcină permanentă a întregii noastre activități politico-ideologice.

Bibliotecile trebuie să informeze continuu pe cititori asupra lucrărilor privitoare la activitatea partidelor comuniste și muncitorești frățești, privitoare la *forța și coeziunea mișcării comuniste mondiale* care s-a transformat în cea mai influentă forță politică a timpului nostru și a devenit cel mai important factor al progresului social.

La îndemîna cititorilor trebuie să stea materialele referitoare la *prăbușirea sistemului de robie colonială care este în ordinea importanței istorice al doilea jeno-*

men după cel al formării sistemului mondial socialist. Cititorii pot fi ajutați să cunoască mai bine ce reprezintă sălbaticul sistem colonial, care sînt țările ce s-au scuturat de sub jugul colonialismului, sprijinul dat de țările socialiste luptei de eliberare națională.

Știm cu cît interes și cu cîtă vigilență este urmărită de oamenii muncii din țara noastră problema cea mai arzătoare a timpului, problema războiului și a păcii. Materialele referitoare la politica leninistă de coexistență pașnică promovată de țările socialiste, programul de dezarmare generală și completă propus de Uniunea Sovietică ajută pe cititori să înțeleagă că deși pericolul unui nou război mondial n-a trecut încă, prin eforturile unite ale tuturor for-

țelor iubitoare de pace, războiul mondial poate fi preîntîmpinat.

În cadrul muncii politice de îndrumare a lecturii în problemele situației internaționale, trebuie să punem un accent deosebit pe popularizarea materialelor referitoare la activitatea delegației romine conduse de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite care concretizează linia politicii externe a Partidului Muncitoresc Român și a guvernului Republicii Populare Romine, politică de întărire a unității lagărului socialist și a întregii mișcări comuniste mondiale, politică de promovare activă și perseverentă a principiilor coexistenței pașnice în vederea staționării unei păci trainice în lume.

BIBLIOGRAFIE

I. UNITATEA ȘI FORȚA CRESCINDĂ A SISTEMULUI SOCIALIST MONDIAL; FACTOR HOTĂRĂTOR AL DEZVOLTĂRII SOCIETĂȚII OMENEȘTI

Comunicat informativ cu privire la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești — noiembrie 1960. Apel către popoarele din lumea întreagă. Buc., Editura politică, 1960. p. 8—17; 47—59.

GHEORGHIU-DEJ, GH. Consfătuirea de la Moscova — eveniment de însemnătate istorică mondială. Darea de seamă la plinara din 19—20 decembrie 1960 a C.C. al P.M.R. Știința, XXX (1960), 5023 (22 dec.). p. 1.

GHEORGHIU-DEJ, GH. Cu privire la lucrările celui de-al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S. (Expunere făcută la adunarea activului de partid din orașul și regiunea București, 6 martie 1959. Buc., Editura politică, 1959. 32 p.).

GHEORGHIU-DEJ, GH. Lagărul socialist — forța conducătoare a dezvoltării internaționale. Problemele păcii și socialismului IV. (1961) I (ian.) p. 27—35 și în Știința, XXX (1961), 5056 (26 ian.). p. 3—4—5.

HRUȘCIOV, N. S. Cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965. Raport prezentat la Congresul al XXI-lea extraordinar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — 27 ianuarie 1959. Buc., Editura politică, 1959. p. 76—87; 138—144.

ALEKSEEV, A. și RABINOVICI, M. Septenarul și întrecerea economică dintre socialism și capitalism. Buc., Editura politică, 1960. 96 p.

Comunicat cu privire la cea de-a 13-a sesiune a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc. [Budapesta, 26—29 iul. 1960]. Știința, XXIX (1960) 4901 (31 iul.). p. 4.

Dezvoltarea economiei lagărului socialist. (Indici statistici). Supliment la Probleme ale păcii și socialismului. III (1960) 11 (noiem.).

In ajutorul celor ce urmează cursurile serale de partid. Anul I, orașe și sate. Buc., Editura politică, 1960. p. 210—372.

MELINTE, C. Victoriile Uniunii Sovietice în întrecerea economică cu Statele Unite ale Americii. Lupta de clasă, XI. (1960). 10 (oct.) p. 79—92.

Mic glosar de probleme internaționale. Buc., Editura politică, 1959. p. 7—63.

II. DESCOMPUNEREA CONTINUA A SISTEMULUI CAPITALIST MONDIAL; CREȘTEREA LUPTELOR DE CLASA ÎN LUMEA CAPITALISTA

Comunicat informativ cu privire la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești — noiembrie 1960. Apel către popoarele din lumea întreagă. Buc., Editura politică, 1960. p. 17—26.

★

ALBU, A. D. Pauperizarea proletariatului și apărătorii ideologici ai capitalismului. Lupta de clasă, XI. (1960). 9 (oct.). p. 66—78.

DOLGU, GH. Monopoliurile. Profituri uriașe. Reacțiune. Mizeria maselor. Buc., Editura științifică, 1960. 48 p.

Douăzeci de ani de viață și de luptă a oamenilor muncii din Spania sub dictatura fascistă a generalului Franco. Buc., Editura politică, 1959. 72 p.

KORIONOV, V. Monopoliurile și poporul. Buc., Editura politică, 1959. 280 p.

MARGULIES, FRED. Automatizarea și clasa muncitoare. Probleme ale păcii și socialismului. III (1960), 7 (iul.). p. 59—60.

Mic glosar de probleme internaționale. Buc., Editura politică, 1959. p. 64—143.

SAILLANT, LOUIS. Răspunderea sindicatelor și a oamenilor muncii față de planul de dezarmare generală și totală, pentru apărarea păcii, pentru

progres economic și social. Buc., Editura politică, 1960. 48 p.

SIPERCO, AL. *Note de drum din Suedia, Franța, Italia și Mexico*. Buc., Editura tineretului, 1959. 320 p. („In jurul lumii”).

III. INEVITABILITATEA LICHIDĂRII COMPLETE ȘI DEFINITIVE A REGIMULUI COLONIAL

Comunicat informativ cu privire la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești — noiembrie 1960. Apel către popoarele din lumea întreagă. Buc., Editura politică, 1960. p. 39—47; 76—77.

GHEORGHIU-DEJ, GHEORGHE. *Expunere cu privire la lucrările sesiunii Adunării Generale a O.N.U. și la activitatea delegației R.P. Romine, 2 noiembrie 1960*. Buc., Editura politică, 1960. p. 29—41.

GHEORGHIU-DEJ, GHEORGHE. *Cuvințare rostită la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. 27 septembrie 1960*. Buc., Editura politică, 1960. p. 16—23.

HRUSCIOV, NIKITA SERGHEEVICI. *Libertate și independență tuturor popoarelor coloniale. Să fie rezolvată problema dezarmării generale. Cuvințare rostită în cadrul discuțiilor generale la a 15-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite 23 septembrie 1960*. Buc., Editura politică, 1960 p. 21—40.

★

ARNAULT, JACQUES. *Procesul colonialismului*. Buc., Editura științifică, 1960, 267 p.

BRUTENZ, C. *O tribună de solidaritate a popoarelor* [Conferința de solidaritate a popoarelor din Asia și Africa de la Conakry, aprilie 1960]. Probleme ale păcii și socialismului, III (1960), 7 (iul.) p. 85—90

Drame ale Americii Latine. Orizonturi, IX (1960) 608 (mai). p. 25—48.

GHEORGHIU, ALEXANDRU. *Prin Irakul de azi*. Note de călătorie. Buc., Editura științifică, 1960. 96 p.

HUNTON, W. A. *Destinele Africii*. Buc., Editura politică, 1960. 324 p.

Lupta poporului cuban constituită o cauză comună a tuturor popoarelor.

1. Comunicatul privitor la întâlnirea dintre N. S. Hrușciiov și Raul Castro;
2. Solidaritatea cu poporul cuban. Știința, XXIX (1960), 4893 (22 iul.). p. 4.

MAREK, JIRI. *Țara de sub Ecuator*. Buc., E.S.P.L.A., 1960. 176 p.

Mic glosar de probleme internaționale. Buc., Editura politică, 1959. p. 144—167.

NICOLAU, RAJA. *Străbătând India. Note de drum*. Buc., Editura tineretului, 1959. 144 p. („In jurul lumii”).

OBIDEN, K. M. *Cuba în luptă pentru libertate și independență*. Buc., Editura politică, 1960. 112 p.

Sub cerul Indoneziei. Note de drum din țara celor 3000 de insule. Buc., Editura tineretului, 1960. 280 p.

TUDOR, FLORIN. *Tunisia*. Buc., Editura științifică, 1959. 91 p. (Pe harta lumii).

TUDOR, T. *Ghana*. Buc., Editura științifică, 1958. 147 p. (Pe harta lumii).

VOLODIA, I. *Afganistanul*. Buc., Editura științifică, 1960. 140 p. (Pe harta lumii).

IV. MIȘCAREA COMUNISTA MONDIALĂ — CEA MAI INFLUENȚA FORȚA POLITICĂ A TIMPULUI NOSTRU

Comunicat informativ cu privire la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești — noiembrie 1960. Apel către popoarele din lumea întreagă. Buc., Editura politică, 1960. 78 p.

Comunicat cu privire la întâlnirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste. In: Știința, XXIX (1960), 4872 (28 iunie). p. 1.

Comunicat cu privire la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste. Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste care a avut loc la Moscova între 14 și 16 noiembrie 1957. Buc., Editura politică, 1959. 32 p.

Comunicat informativ asupra Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Manifestul Păcii. Buc., Editura politică, 1959. 16 p.

Rezoluția Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român. In: Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român 20—25 iunie 1960. Buc., Editura politică, 1960. p. 642—643.

GHEORGHIU-DEJ, GHEORGHE. *Consfătuirea de la Moscova — eveniment de însemnătate istorică mondială. Darea de seamă a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara din 19—20 decembrie 1960 a C.C. al P.M.R.* In: Știința, XXX (1960), 5023 (22 dec.) p. 1.

HRUSCIOV, N. S. *Cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965. Raport prezentat la Congresul al XXI-lea Extraordinar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice 27 ianuarie 1957*. Buc., Editura politică, 1959. p. 106—118.

TOGLIATTI, PALMIRO. *Partidul Comunist Italian*. Buc., Editura politică, 1960. 135 p.

★

Comuniștii algerieni în războiul pentru independența patriei. Probleme ale păcii și socialismului, III (1960), 5 (mai). p. 67—68.

Comuniștii intensifică lupta pentru pace. Probleme ale păcii și socialismului, III (1960), 7 (iulie). p. 3—10.

În ajutorul celor ce urmează cursurile serale de partid. Anul I, orașe și sate. Buc., Editura politică, 1960. p. 294—301.

Mic glosar de probleme internaționale. Buc., Editura politică 1959. p. 98—105.

V. LUPTA GENERALĂ PENTRU APĂRAREA PĂCII, ÎMPOTRIVA PRIMEJDIEI UNUI NOU RAZBOI MONDIAL

LENIN, V. I. *Raport asupra păcii făcut la al doilea Congres general al Sovietelor de deputați ai muncitorilor și soldaților din Rusia, 26 octombrie (8 noiembrie) 1917. Cu privire la politica internă și externă a republicii. Raport prezentat celui de-al IX-lea Congres general al sovietelor din Rusia de C.E.C. din Rusia și de Consiliul comisarilor poporului*. 23 decembrie 1921. Buc., Editura politică, 1959. 264 p. (Biblioteca marxist-leninistă).

★

Comunicat informativ cu privire la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești — noiembrie 1960. Apel către popoarele din lumea întreagă. Buc., Editura politică, 1960. p. 27—39; 69—78.

Comunicat informativ asupra Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești. Manifestul păcii. Buc., Editura politică, 1959. 16 p.

GHEORGHIU-DEJ, GHEORGHE. *Expunere cu privire la lucrările sesiunii Adunării Generale a O.N.U. și la activitatea delegației R.P. Române — 2 noiembrie 1960.* Buc., Editura politică, 1960. p. 5—29; 41—63.

GHEORGHIU-DEJ, GHEORGHE. *Cuvîntare rostită la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. — 27 septembrie 1960.* Buc., Editura politică, 1960. p. 5—16; 23—39.

GHEORGHIU-DEJ, GHEORGHE. *Raportul C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al partidului, cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani, 20 iunie 1960.* Buc., Editura politică, 1960. p. 125—126.

HRUȘCIOV, NIKITA SERGHEEVICI. *Libertate și independență tuturor popoarelor coloniale. Să fie rezolvată problema dezarmării generale. Cuvîntare rostită în cadrul discuțiilor generale la a 15-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. 23 septembrie 1960.* Buc., Editura politică, 1960. p. 1—20; 41—64.

HRUȘCIOV, N. S. *Cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965. Raport prezentat la Congresul al XXI-lea extraordinar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — 27 ianuarie 1959.* Buc., Editura politică, 1959. p. 90—107.

A 10-a aniversare a mișcării mondiale pentru pace. Buc., E.S.I.P., 1959. 16 p. (Ministerul Învățămîntului și Culturii. Direcția generală a așezămintelor culturale, nr. 18).

Adezărul despre politica puterilor occidentale în problema germană. Cu privire la răspunderea ce revine puterilor occidentale pentru violarea acordului de la Potsdam și reînvierea militarismului german. (Informare istorică). Buc., Editura politică, 1959. 132 p. (Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., Ministerul Afacerilor Externe al R.D.G.).

Aspecte din viața și lupta femeilor din diferite țări pentru pace, libertate și ocrotirea copililor. Buc., Editat de Consiliul Național al Femeilor din R.P.R., 1959. 78 p.

Cartea Albă privitoare la politica agresivă a Republicii Federale Germane. Buc., Editura politică, 1959. 208 p.

FARCAȘANU, SERGIU. *Armă secretă.* Buc., E.S.P.L.A., 1959. 240 p.

ILIESCU, TUDOR. *Soarta păcii în mina popoarelor.* Buc., Editura politică, 1959. 56 p.

În ajutorul celor ce urmează cursurile serale de partid. Anul II orașe. Buc., Editura politică, 1960. p. 314—367.

JOLIOT-CURIE, F. *Culegere de cuvîntări, declarații și mesaje.* Buc., Editura politică, 1959. 144 p. (Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R.).

Mic glosar de probleme internaționale. Buc., Editura politică, 1959. p. 168—337.

MIHAILEANU, ION. *Problema problemelor — dezarmarea.* Buc., Editura politică, 1960. 40 p.

Probleme internaționale actuale. Culegere de articole. Buc., Editura politică, 1960. 128 p.

SAILLANT, LOUIS. *Răspunderea sindicatelor și a oamenilor muncii față de planul de dezarmare generală și totală pentru apărarea păcii, pentru progres economic și social.* Buc., Editura politică, 1960. 48 p.

ȘERBANESCU, I. *Coexistența pașnică și dezvoltarea socială contemporană. Lupta de clasă.* XI (1960) 11 (noiembrie) p. 14—30.

VI. REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ — FACTOR ACTIV ÎN LUPTA PENTRU MENȚINEREA ȘI ÎNTĂRIREA PACII

Rezoluția Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român. În: Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român. 20—25 iunie 1960. Buc., Editura politică, 1960. p. 642—643.

GHEORGHIU-DEJ, GHEORGHE. *Expunere cu privire la lucrările sesiunii Adunării Generale a O.N.U. și la activitatea delegației R.P. Române — 2 noiembrie 1960.* Buc., Editura politică, 1960. 64 p.

GHEORGHIU-DEJ, GHEORGHE. *Situația internațională și politica externă a Republicii Populare Române. Raport prezentat la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale din 30 august 1960.* Buc., Editura politică, 1960. 24 p.

GHEORGHIU-DEJ, GHEORGHE. *Cuvîntare rostită la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. — 27 septembrie 1960.* Buc., Editura politică, 1960. 39 p.

GHEORGHIU-DEJ, GHEORGHE. *Raportul C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al partidului, cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani, 20 iunie 1960.* Buc., Editura politică, 1960. p. 111—126.

În ajutorul celor ce urmează cursurile serale de partid. Anul II orașe. Buc., Editura politică, 1960. p. 368—381.

Lecții în ajutorul celor care studiază istoria P.M.R. Buc., Editura politică, 1960. p. 603—609. (Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R.).

Materiale în ajutorul celor ce studiază la cursurile serale U.T.M. de la orașe. Vol. 2. Buc., Editura tineretului, 1959. 420 p.

Lecția a 16-a. Lagărul țărilor socialiste — în frunte cu U.R.S.S. — bastionul mișcării comuniste și muncitorești internaționale în lupta pentru pace, democrație și socialism. Politica externă a R.P.R. — politică consecventă de pace și colaborare internațională între popoare.

Materiale în ajutorul celor ce studiază la cursurile serale U.T.M. de la sate. Vol. 2. Buc., Editura tineretului, 1959. 440 p.

Lecția a 16-a. Lagărul țărilor socialiste — în frunte cu U.R.S.S. — bastionul mișcării comuniste și muncitorești internaționale în lupta pentru pace, democrație și socialism. Politica externă a R.P.R. — politică consecventă de pace și colaborare internațională între popoare.

Mic glosar de probleme internaționale. Buc., Editura politică, 1960. p. 338—359.

Republica Populară Română văzută de peste hotare. Buc., Editura politică, 1959. 188 p.

Să ne cunoaștem patria. Broșura 3. Buc., Editura tineretului, 1960. 96 p. (Materiale în ajutorul celor ce studiază în învățămîntul politice U.T.M.).

Un nou aport la întărirea și dezvoltarea continuă a legăturilor economice între R.P. Română și Uniunea Sovietică. Știința XXX (1960). 4989 (12 noiembrie). p. 1.

150 DE ANI DE LA NAȘTEREA SCRITORULUI ARGENTINIAN DOMINGO FAUSTINO SARMIENTO

(15 februarie 1811—11 septembrie 1888)

VALERIU STRAINU

Cunoscutul militant pe tărîm obștesc, Juan Marinello, vorbind despre caracterul realist al literaturii progresiste din America Latină, remarcă pe bună dreptate: „Pămîntul nostru american nu este un sol prielnic pentru o literatură în agonie și ruptă de viață. Este semnificativ faptul că personalitățile politice din America Latină au fost totodată și mari maestri ai cîntecului artistic... Sarmiento a fost scriitorul patosului eroic”.

Observația lui Marinello este confirmată pe de-a întregul de viața, activitatea socială și creația literară a lui Domingo Faustino Sarmiento, una din figurile cele mai ilustre ale Argentinei, pe care Consiliul Mondial al Păcii a hotărît, la recenta sesiune de la București, să-l cinstească în mod deosebit.

Sarmiento a văzut lumina zilei la 15 februarie 1811 în satul San Juan de Cuyo în vremea luptelor pentru eliberarea țărilor din America de Sud de sub jugul colonialiștilor spanioli.

Inclinația lui, încă din adolescență, pentru învățămînt, îl îndeamnă să se facă învățător pentru a răspîndi lumina științei de carte printre compatrioții săi și la 17 ani întemeiază o școală pentru adulți.

Fiind o fire independentă, fu silit să se exileze în 1829, în Chili, din cauza instaurării regimului dictatorial al lui Rosas. În Chili a stat mulți ani practicînd diverse meserii, printre care și pe aceea de miner. Reîntors în patrie în 1838 conduce o școală, dar venirea la putere a dictatorului Facundo Quiroga în 1842 îl făcu să

ia din nou drumul exilului, spre aceeași țară care-i mai oferise și înainte adăpost.

Timp de trei ani este directorul școlii normale de învățători și profesor la facultatea de filozofie și litere de la Universitatea din Santiago de Chili.

Călătorește pînă în 1849 prin Europa și de abea în 1852 se reîntoarce din lungul exil, în patria lui Argentina. Între 1852—1867 ocupă diferite funcțiuni în administrația de stat și în diplomatie, iar din 1867 pînă în 1874 este președinte al Republicii Argentina.

A murit în 1888 la Asuncion, în Paraguay.

Domingo Faustino Sarmiento a avut o viață agitată, pe care a oglindit-o și în creația sa literară. Autodidact, el a reușit să-și formeze o vastă și multilaterală cultură, pe care a pus-o în slujba educației poporului său, căruia i-a consacrat întreaga și remarcabila lui voință și inteligență. Dușman al tiraniei, pe care a combătut-o cu toată energia și prin toate mijloacele, D. F. Sarmiento s-a dovedit a fi un mare om de stat democrat și patriot.

Opera sa, ce cuprinde 53 de volume cu diferite teme — literatură, pedagogie, lucrări social-politice, memorialistică — a fost editată între 1889—1909.

Romanul *Facundo* — apărut în 1845, opera capitală a lui Domingo Faustino Sarmiento, este o frescă tipică a barbariei și tiraniei întruchipate în viața unui dictator al „pampasului”. Impletită cu numeroase considerații social-politice această carte re-

lectă însăși realitatea istorică din timpul dictatorului Facundo Quiroga, din cauza căruia Sarmiento a luat pentru a doua oară drumul exilului.

Alte lucrări remarcabile sînt *Amintiri din provincie* (1850) și *Viața lui Dominguito* (1866), precum și cărțile sale de pedagogie (*Metoda progresivă pentru citit* — 1846)

și cu caracter social-politic (*Comentarii asupra Constituției*, 1853).

Aniversarea pe scară mondială — organizată de Consiliul Mondial al Păcii — a nașterii lui Sarmiento reprezintă înalta prețuire pe care popoarele din lumea întreagă o aduc vieții, activității și creației literare a marelui scriitor argentinian.

BIBLIOTECILOR din **TĂRIILE SOCIALISTE**

DIN EXPERIENȚA

BIBLIOGRAFIA DE RECOMANDARE ÎN AJUTORUL BIBLIOTECARULUI ȘI CITITORULUI ÎN UNELE BIBLIOTECI DIN U.R.S.S.

Intocmirea și folosirea materialelor bibliografice și metodice de către bibliotecile din țara noastră constituie una din problemele esențiale ale îndrumării lecturii și diului cititorilor. De aceea considerăm că va fi binevenită o succintă relatare a experienței bibliotecarilor sovietici care au obținut remarcabile succese în acest domeniu.

În ultimii ani în U.R.S.S. au văzut lumina tiparului peste 2000 bibliografii de recomandare de diferite forme (indici de recomandare, planuri de lectură, liste de cărți), care au pătruns în bibliotecile diferitelor rețele, constituind acolo un prețios instrument în munca bibliotecarului și a cititorului. Trebuie să subliniem de altfel că bibliografia de recomandare nu se adresează uneia dintre aceste categorii. Greșesc acei care cred că bibliografia de recomandare este numai un material pentru cititor, cu care acesta va trebui să se descurce cum știe. Într-adevăr, destinată în primul rînd cititorului, bibliografia de recomandare care întotdeauna urmărește o anumită

temă, ajunge în mîinile acestuia prin intermediul bibliotecarului și însoțită de explicațiile acestuia. Bibliotecarul este cel care explică cititorului structura materialului, arată principiile care au stat la baza întocmirii materialului bibliografic respectiv, cum și pentru ce trebuie folosit; pe scurt, urmărește să asigure astfel eficiența lui. Adeseori, înainte de a da cititorului un astfel de material bibliografic, bibliotecarul trebuie să-l analizeze el însuși spre a vedea în ce măsură răspunde cerințelor cititorilor din biblioteca sa.

În unele biblioteci din Uniunea Sovietică s-a încetățenit obiceiul de a analiza materialele bibliografice împreună cu cititorii. Astfel, biblioteca „D. Furmanov” din Novosibirsk a întreprins discuții cu cititorii cu privire la tematica, forma, calitatea și eficiența materialelor bibliografice folosite, cerîndu-le totodată participanților la discuție să-și exprime doleanțele, părerile în legătură cu bibliografiile de care ar mai avea nevoie.

Biblioteca „K. Marx” din aceeași loca-

litate a lansat o anchetă, cu formulare speciale prin care cititorii erau solicitați să răspundă unor întrebări ca: „v-a ajutat indicele bibliografic în alegerea cărților de care ați avut nevoie?”, „în ce fel v-au ajutat indicii auxiliari?”, „adnotarea v-a îndrumat în alegerea cărților?”, etc. Răspunsurile cititorilor au constituit un real ajutor în munca bibliotecarilor care, analizându-le, au putut constata concret în ce fel au fost folosite de către cititori bibliografiile respective și și-au putut da seama de lipsurile pe care le au aceste materiale bibliografice, ținând seama de cerințele concrete ale cititorilor.

Bibliotecarii au sarcina de a populariza larg materialele bibliografice pe care le au în bibliotecă. Acest lucru îl pot face în cadrul discuțiilor purtate cu cititorii, alături de înscrierea acestora în bibliotecă, precum și la eliberarea cărților, cit și prin popularizarea scrisă a acestor materiale. La bibliotecă „K. Marx” — despre care s-a vorbit mai sus — acest lucru se face cu ajutorul gazetei de perete a bibliotecii, la care se scriu articole în legătură cu folosirea de către cititori a bibliografiilor de recomandare. Biblioteca a mai experimentat o metodă care a dat rezultate frumoase și anume metoda panoului. Aceste panouri prind câte un citat din operele lui Lenin sau Krupskaja în legătură cu folosirea bibliografiei sau din lucrări ale altor personalități din domeniul științei și culturii, informații asupra lucrărilor bibliografice pe care le are biblioteca și a celor pe care le poate întocmi la cerere și îndrumări asupra felului în care pot fi folosite aceste bibliografii de recomandare. Experiența a arătat că aceste panouri, așezate la bibliotecă sau în întreprinderile și instituțiile ale căror lucrători sînt cititori ai bibliotecii, au dat rezultate bune; cititorii au folosit cu încredere bibliografiile de recomandare pentru organizarea și sistematizarea lecturii lor, a studiului. Cititorii bibliotecii raionale din Celeabinsk în discuțiile lor cu bibliotecarii și în scrisorile de mulțumire pe care le trimit acestora, vorbesc despre felul în care îi ajută bibliografiile. „Se pare că ai citit tot, dar luînd un indice te miri că te

bune și interesante mai sînt. Și-ți propui să le citești” — spune L. Evdokimova, lucrătoare la un depozit farmaceutic din Celeabinsk.

Dar, după cum spuneam, bibliografia de recomandare este și un ajutor în munca bibliotecarului. Acesta nu are posibilitatea să cunoască toate și uneori nici pe cele mai bune publicații care apar în diferite domenii. Cerințele cititorilor sînt variate, activitatea lor multilaterală, ceea ce face ca bibliotecarii să nu aibă posibilitatea de a răspunde singuri tuturor problemelor care se nasc. Lucrările bibliografice — planuri de lectură, indici bibliografici, liste de cărți — sînt prețioase îndreptare în munca lor de propagandiști și popularizatori ai cărților. De aceea, cunoscînd preocupările cititorilor săi, bibliotecarul trebuie să studieze cu atenție materialele bibliografice care apar, să și le procure pe cele de care are nevoie, pentru cititorilor săi cele mai potrivite lucrări, să le îndrepte atenția asupra acelor cărți care îi pot ajuta mai mult în munca lor, în studiul lor individual. Folosirea indicilor tematici duce la economisirea timpului de muncă al bibliotecarului care nu mai trebuie să piardă vremea căutînd cărțile pentru tema cărora îi este consacrat indicele.

Bibliografia de recomandare poate fi folosită nu numai în munca directă cu cititorii, ci și în munca de popularizare a cărții prin intermediul expozițiilor, a manifestărilor de masă de diferite feluri. Biblioteca raională din Celeabinsk folosește intens indicii bibliografici pentru organizarea expozițiilor. Nota originală constă în faptul că în expoziție se acordă un loc deosebit indicelui folosit în organizarea ei, ceea ce contribuie la popularizarea acestuia.

Aceste câteva spicuri din experiența bibliotecarilor sovietici pot fi folosite în munca bibliotecarilor noștri. Redacția revistei „Călăuza bibliotecarului” solicită bibliotecarilor să-și spună părerea asupra bibliografiilor ce se întocmesc pe plan central sau regional și mai ales asupra modului cum sînt valorificate de către biblioteci și cititori.

Mic dicționar de BIBLIOLOGIE

NOMENCLATURA CĂRȚII

— Contribuții Lexicologice —

MIRCEA TOMESCU

În articolul de față prezentăm numai termenii specifici structurii cărții; am urmărit ca pentru fiecare cuvânt să dăm lămuriri numai în legătură cu sensul sau sensurile pe care le are din punct de vedere bibliologic.

ALINEAT (alineate): partea dintr-un text care conține o idee și care începe printr-un rând nou, tipărit cu câteva litere mai spre dreapta (mai înăuntru) decât rîndurile următoare.

ANTETITLU (antetitluri): datele înscrise deasupra titlului unei cărți și care cuprind denumirea instituției sau organizației care s-a îngrijit de întocmirea publicației și garantează conținutul scrierii.

AUTOR (autori), **AUTOARE** (autoare): persoana care a creat o operă artistică, literară, științifică sau publicistică.

AUTOR COLECTIV: instituția sau organizația din inițiativa și sub răspunderea căreia s-a întocmit o lucrare, de cele mai multe ori nesemnată sau semnată de persoane în calitate lor oficială și care tratează probleme legate de activitatea instituției sau organizației respective.

BROȘURA (broșuri): scriere tipărită, broșată sau legată, care are pînă la 48 de pagini.

În unele țări, broșura este considerată tipăritură care are pînă la 64 de pagini, iar în alte țări chiar pînă la 80 de pagini. Există însă tendința după cum reiese din statisticile producției poligrafice publicate de UNESCO, de a se considera broșură tipăritură care are pînă la 48 de pagini.

CAPITOL (capitole): împărțirea (diviziunea) principală a textului unei lucrări mai întinse, în care este expus ansamblul problemelor privind un aspect al subiectului tratat.

Capitolele au, de obicei, un titlu separat sau numai un număr de ordine.

COALA (coli): foaia de hirtie tipărită și împăturită (fățuită) o dată, de două ori sau mai multe ori; mai multe coli unite alcătuiesc împreună un volum.

Cu același sens, îndeosebi cînd se vorbește de cărțile vechi, se întrebuițează și cuvîntul *caiet*.

COAUTOR (coautori): persoană care a creat împreună cu o altă, o operă artistică, literară, științifică sau publicistică.

COLECȚIE (colecții): 1) o serie de scrieri literare sau științifice, fiecare avînd o unitate distinctă, dar unite între ele prin tematică, scop sau destinație și publicate într-o suită mai mult sau mai puțin sistematică și într-o formă de prezentare grafică comună; 2) totalitatea publicațiilor unei biblioteci.

COLOANA (coloane): textul, secțiunea verticală care ocupă numai o parte (o jumătate, o treime etc.) dintr-o pagină scrisă sau tipărită.

COLOFON: nota, însemnarea de la sfîrșitul tipăriturilor din secolul al XV-lea (incunabilelor) și din primele decenii ale secolului al XVI-lea, în care se arată numele tipografului, locul și data imprimării și, uneori, câteva amănunte privind execuția cărții.

COLONCIFRU (coloncifruri): sau *colontitlu mort*, cifra care arată numărul de ordine al paginii unei cărți, așezată între două linii deasupra textului; prin extensiune, cifra care arată numărul de ordine al paginii.

COLONTITLU (colontitluri): rîndul tipărit deasupra textului și în care se indică numele autorului, titlul prescurtat al lucrării, titlul capitolului sau numai parte din aceste informații. Acest colontitlu se numește și colontitlu viu, spre deosebire de coloncifru, care se numește și *colontitlu mort*.

De obicei, colontitul este încadrat în linii tipografice și scris cu litere majuscule (verzale).

COPERTA (coperte): îmbrăcămintea exterioară a cărții, confecționată din carton sau alt material de protecție și fixată de cotor.

COTOR (cotoare): partea, locul, opus muchiei, unde sînt cusute colile cărții.

CUPRINS (cuprinsuri): indicarea prefeței și capitolelor, eventual a subcapitolelor unei cărți, cu arătarea paginilor la care se află.

CUSTODE (custozi): cuvîntul, silaba (sau silabele) însemnate pe ultima pagină a fiecărei coli sau pe fiecare pagină, în partea dreaptă sub ultimul rînd și repetate la începutul paginii următoare, pentru a arăta ordinea colilor și a paginilor manuscriselor și incunabilelor nepaginate.

EDIȚIE (ediții): totalitatea exemplarelor unei lucrări tipărite, prin folosirea aceluiași zaț tipografic.

EDIȚIE CRITICĂ: ediția unei scrieri al cărui text a fost stabilit pe baza metodelor critico-comparative a tuturor edițiilor precedente și a manuscriselor; textul ediției critice este considerat ca definitiv și luat ca text de bază pentru edițiile ulterioare — bineînțeles, numai dacă ediția critică corespunde tuturor exigențelor științifice.

EDIȚIE DEFINITIVĂ: ediția unei scrieri al cărei text a fost văzut de autor și considerat ca definitiv; textul edițiilor definitive exprimă ultima poziție creatoare a autorului și este luat ca bază pentru edițiile ulterioare.

EDIȚIE ORIGINALĂ: prima ediție a scrierii unui autor modern sau contemporan.

EDIȚIE PRINCEPS: prima ediție tipărită a scrierii unui autor clasic.

ERATA (erate): lista greșelilor găsite într-o carte după imprimare (dar înainte de a ieși din tipografie), și adăugată la sfîrșitul volumului.

EXEMPLAR (exemplare): 1) „cartea” ca unitate în ansamblul unui tiraj; 2) o operă, o lucrare tipărită, indiferent de numărul volumelor în care a apărut.

Al doilea sens este frecvent întîlnit în munca de bibliotecă.

EXPLICIT — prescurtare pentru cuvintele latinești *explicitus est liber* = cartea s-a terminat —: nota, însemnarea de la sfîrșitul manuscriselor antice și medievale, în care se menționează titlul și autorul lucrării și uneori și alte informații în legătură cu manuscrisul respectiv; cînd, unde și de cîine s-a copiat.

FILA (file): foaie a unei cărți, coli sau a unui caiet etc.

FOAIE DE GARDĂ (sau de protecție): prima filă a unei cărți, care urmează imediat după copertă; foaia de gardă este de obicei albă, dar uneori pe ea poate fi imprimat titlul prescurtat al lucrării sau textul dedicației.

FOAIE DE TITLU: foaia de la începutul unei cărți, pe care sînt indicate numele autorului, titlul și subtitlul lucrării, locul și anul apariției, editura și eventual antetitlul sau colecția.

FOAIE DE TITLU DUBLĂ: foaia de titlu a lucrărilor în mai multe volume sau publicate în cadrul unei colecții, alcătuită dintr-o foaie de titlu generală și una specială.

FOAIE DE TITLU FALSĂ: foaia pe care este imprimat titlul prescurtat al lucrării; adesea foaia de titlu falsă sau falsă foaie de titlu este totodată și foaie de gardă.

FOAIE DE TITLU GENERALĂ: foaia de titlu a unei lucrări în mai multe volume sau publicată în cadrul unei colecții, care cuprinde informațiile generale în legătură cu întreaga lucrare sau colecție.

De obicei datele foi de titlu generale sînt imprimate pe verso primei file a cărții, iar cele ale foi de titlu speciale pe recto filei a doua, încît ele vin față în față.

FOAIE DE TITLU SPECIALĂ: foaia de titlu a unei lucrări în mai multe volume sau apărute în cadrul unei colecții, care cuprinde informații în legătură cu volumul sau scrierea respectivă.

FORMAT (formate): mărimea cărții în înălțime și lățime.

Formatul unei cărți este determinat de numărul de împărțituri al foi de hîrtie. Din foaia de hîrtie neîdoită — așa cum iese din fabrică — rezultă formatul *in plano*, obișnuit pentru atlase și albumele mari; este un format puțin obișnuit. Îndoind foaia de hîrtie o singură dată se obține formatul *in folio*; dintr-o foaie îndoită de 2 ori se obține formatul *in-4°* (*quarto*); de 3 ori — *in 8°* (*octavo*), de 4 ori — *in 16°* (*şasesprezece*) etc.

În afară de formatele obținute prin simpla îndoire (împăturire) a unei foi de hîrtie, sînt și formate intermediare, rezultate dintr-un sistem de îndoire care permite ca dintr-o foaie de hîrtie să se obțină coli cu un număr sporit de pagini sau rezultate din combinarea într-o coală a filelor unei foi și jumătate. Din această categorie fac parte formatele *in-12* (1 coală = 24 p.), *in-18* (1 coală = 36 p.), *in-24* (1 coală = 48 p.).

FORZAT (forzațuri): fila liberă albă sau colorată (eventual și cu desene), dintre scoarța cărților legate și foaia de gardă sau, în lipsa acesteia, foaia de titlu.

INCIPIT: nota de la începutul manuscriselor antice și medievale, incunabilelor și unelor cărți din secolul al XVI-lea, în care se arată titlul scrierii și numele autorului.

Aceste scrieri nu au foi de titlu. Manuscrisele în limba latină încep cu formula *Hic incipit* sau *Incipit*, iar cele în limba slavonă — în care sînt scrise și primele produse ale culturii noastre feudale — au formula introductivă: *Eje, Naciato* sau *Skazanie*.

INCUNABUL (incunabile): tipăritură așărută în faza de perfecționare, de leagăn a tiparului (lat. *incunabulum* = leagăn), de la descoperirea tiparului pînă în anul 1500 inclusiv.

Incunabilele se disting de tipăriturile ulterioare printr-o serie de caracteristici, dintre care cele mai izbitoare sînt lipsa foi de titlu și imitarea îndeaproape a manuscriselor; letrine bogat ornamentate, adesea de mîna, ligaturi etc.

INVELITOARE (invelitori) = supracopertă.

LETRINA (letrine): 1) inițială de obicei ornamentată, de înălțimea cîtorva rînduri, cu care începe un capitol sau chiar paragraf; 2) literele majuscule — alcătuit de obicei o silabă —, imprimate la dicționare pe fiecare pagină deasupra coloanelor, spre a ușura căutarea cuvîntului dorit.

Letrinele alcătuiesc una din cele mai frumoase podoabe ale vechilor tipărituri. În incunabile, letrinele nu erau tipărite, ci pentru ele se lăsa spațiul liber spre a fi desenate de mîna; în spațiul respectiv ele erau indicate printr-o literă mică.

MARGINALIA: scurte note conținînd titluri sau subtitluri, evidențierea unor tapse din text (ani, nume de persoane etc.), sau indicarea paginilor și rîndurilor din manuscrisul după care s-a editat textul.

Primele categorii de *marginalia* se întîlnesc la tipăriturile vechi, iar cele privind corelația dintre manuscris și textul tipărit la edițiile critice moderne.

NORMA (norme): numele autorului și titlul prescurtat al lucrării (sau numai unul din aceste elemente) imprimate cu litere mici în colțul stîng de jos al primei pagini din fiecare coală de tipar, uneori, norma se imprimă și pe a doua și chiar a treia pagină a colii, însoțită, în acest caz, de unul sau două asteriscuri.

Norma ajută la ușoara punere în ordine a colilor, cînd sînt legate.

NOTA TIPOGRAFICĂ: însemnarea de la sfîrșitul cărții în care se dau informații privind tipărirea ei: numele responsabilului de carte din partea editurii, numele tehnoredactorului și corectorului, data cînd s-a trimis lucrarea în tipografie și cînd s-a obținut bunul de tipar, numărul colilor de editură și de autor etc.

OPERA (opere): lucrare în unul sau mai multe volume, care tratează despre un subiect sau un grup de subiecte comune și care are un titlu comun pentru toate volumele; fiecare volum dintr-o operă în mai multe volume poate avea un titlu special.

O operă completă, indiferent de numărul de volume în care a apărut, constituie un exemplar de bibliotecă (de pildă M. Sadoveanu. *Opere*, vol. 1—18 se consideră un singur exemplar).

PAGINA (pagini): 1) fiecare din cele două fețe ale unei file dintr-o coală tipărită; 2) textul imprimat pe fața unei file.

PARAGRAF (paragrafe): partea, pasajul dintr-un text, în care sînt expuse idei strîns legate între ele.

PREUCUVINTAREA (precuvîntări): cuvînt înainte, prefață.

PREDOSLOVIE (predoslovii): precuvîntare, prefață — la vechile cărți românești sau slavonești.

PREFAȚA (prefețe): partea de la începutul unei scrieri, în care se dau lămuriri asupra scopului și destinației lucrării și, eventual, asupra metodei de lucru a autorului.

Prefața poate fi scrisă și de o altă persoană sau în numele unei instituții, avînd, în acest caz, și un caracter de recomandare.

PSEUDONIM (pseudonime): nume fictiv cu care unii autori își semnează operele literare sau științifice.

RECLAMA (reclame) = custode.

RECTO: prima pagină, pagina din față a unei file tipărite.

În descrierea bibliografică a unui manuscris sau tipărituri nepaginate, recto unei file se notează cu *r^o* sau cu *a*.

SCOARȚA (scoarțe): copertă tare (din mucava) învelită în pînză, pergamoid sau alt material durabil.

SIGNATURA (signaturi): numărul de ordine sau însemnarea care arată ordinea unei coli în cadrul volumului.

Signatura este imprimată pe prima pagină a fiecărei coli, în partea de jos, mull sub text și cu un corp de literă foarte mic. Uneori, signatura se repetă și pe prima pagină a celei de a doua file din coală, însoțită, în acest caz, de un asterisc.

SUBCAPITOL (subcapitole): împărțirea (diviziunea) capitolelor întinse, în care este prezentată o problemă, o latură a subiectului tratat în lucrare.

SUBTITLU (subtitluri): denumirea secundară a unei scrieri, părți sau capitol, cuprinzând informații care completează și lămuresc titlul.

Subtitlul unei cărți cuprinde informații referitoare la: precizarea conținutului; genul sau forma lucrării (roman, nuvelă, poezie, piesă, comedie, dramă, manual, album etc.); destinația lucrării și categoria de cititori căreia i se adresează; numele persoanelor care au contribuit într-un mod sau altul la întocmirea lucrării (prefațator, ilustrator, comentator, redactor, traducător); numărul ediției etc.

SUMAR (sumare) = cuprins.

SUPRA-COPERTĂ (supra-coperte): îmbrăcămintea, cămașa copertei, confecționată dintr-o hirtie durabilă sau material plastic, care de obicei, este ornamentată.

TABLA DE MATERII = cuprins.

TEXT (texte): conținutul de idei și sentimente ale unei opere literare sau științifice expus în scris, sub formă de manuscris sau tipăritură.

TITLU (titluri): 1) denumirea unei scrieri sau opere, alcătuită din unul sau mai multe cuvinte, care indică sau sugerează subiectul tratat în acea lucrare; 2) denumirea unei părți sau unui capitol dintr-o lucrare.

TIRAJ (tiraje): totalitatea exemplarelor tipărite dintr-o ediție.

TOM (tomuri): diviziunea mai mult sau mai puțin rațională a unei scrieri, făcută de autor și care constituie o subunitate de conținut; adesea tomul corespunde cu volumul.

VERSO: a doua pagină a unei file.

În descrierea bibliografică a unui manuscris sau tipăritură nepaginate *verso* se notează cu *v°* sau cu *b*.

VOLUM (volume): diviziunea materială a cărții, constituind o unitate tipografică și o unitate de evidență în munca de bibliotecă, prin care se înțelege tot ceea ce este cuprins între 2 coperti.

1 MARTIE — 115 ani de la nașterea marelui savant rus VASILII VASILIEVICI DOKUCEAEV (1846—1903).

Continuator al celor mai bune tradiții materialiste și democratice din știința rusă, V. V. Dokucaev este întemeietorul științei despre sol — pedologia, reprezentant de seamă al agronomiei științifice, eminent pedagog, fruntaș al vieții publice din Rusia și democrat. [Dokucaev V. V. *Opere alese*. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1953, 458 p.]

— 55 de ani de la apariția primului număr al revistei literare și științifice *VIAȚA ROMINEASCĂ* (1906).

Timp de mai bine de 30 de ani, pînă la suprimarea apariției sale de către dictatura fascistă, *Viața romînească* a fost o publicație de cel mai mare prestigiu în cultura romînească prin lupta pentru o literatură realistă, împotriva tendințelor naționalist-șovine, obscurantiste și decadente, fiind o adevărată tribună a democrației. Actuala revistă *Viața*

romînească, care apare din 1948, preluînd ceea ce a fost mai valoros în programul revistei de altă dată, s-a situat pe platforma ideologiei marxist-leniniste, sprijinind dezvoltarea literaturii noastre pe drumul realismului socialist.

— 40 de ani de la înființarea *PARTIDULUI POPULAR REVOLUȚIONAR MONGOL* (1921).

3—5 MARTIE 1949 — A avut loc *Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român* care a trasat linia politică pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și pentru transformarea socialistă a agriculturii. Plenara a arătat că singura cale justă pentru lichidarea înapoierii agriculturii și pentru ridicarea nivelului de trai al țărănimii muncitoare este unirea gospodăriilor individuale în mari gospodării colective. [Gheorghiu-Dej, Gh. *Articole și cuvîntări*. Ediția a 4-a Buc., E.S.P.L.P., 1956, p. 174—243; *Lecții în aju-*

torul celor care studiază istoria P.M.R., Buc., Editura politică, 1960, p. 574—592; Nica S. și Parpală V. *Zece ani de la rezoluția plenary C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949*. Probleme economice, XII (1959), nr. 2 (febr.), p. 18—33; Vilcu, Vasile. *Noi perspective în construcția socialistă la sate*. Lupta de clasă, XXXIX (1959), nr. 3 (martie), p. 30—44].

3 MARTIE — 10 ani de la constituirea Partidului celor ce muncesc din Vietnam (1951).

5 MARTIE — 90 de ani de la nașterea ROSEI LUXEBURG (1871—1919).

Fruntașă a mișcării muncitorești germane și internaționale, teoretician al aripii de stînga a social-democrației germane, unul dintre întemeietorii Partidului Comunist din Germania, Rosa Luxemburg s-a manifestat cu fermitate împotriva liniei oportuniste promovată de K. Kautski și de alți reprezentanți ai Internaționalei a II-a.

Fiind unul din organizatorii grupului revoluționar *Spartakus* și conducător al insurecției muncitorești din Berlin din ianuarie 1919, a fost arestată și asasinată de contrarevoluționari la 15 ianuarie 1919 împreună cu Karl Liebknecht.

6 MARTIE 1945 — *Masele populare de la orașe și sate, sub conducerea P.C.R., instaurează puterea democrat-populară*.

8 MARTIE — ZIUA INTERNAȚIONALĂ A FEMEII.

— 95 de ani de la nașterea fizicianului rus PIOTR NIKOLAEVICI LEBEDEV. (1866—1912).

P. N. Lebedev este primul savant care a descoperit și a măsurat presiunea luminii asupra corpurilor solide și a gazelor, demonstrând că lumina este o varietate calitativ deosebită a materiei. [Timirișev K. A. *Clasicii fizicii ruse*. Buc., Editura Academiei R.P.R. 1953, p. 25—34].

10 MARTIE — 100 de ani de la moartea lui TARAS ȘEVČENKO, poet național al Ucrainei (1814—1861).

Poet și pictor cu adînci și trainice legături cu istoria pămîntului natal, avîntat rapsoad al mișcării de eliberare din Rusia, Taras Șevčenko evocă trecutul eroic al cazacilor, peisajul natal, sufletul tumultuos și generos al poporului ucrainean, [Șevčenko, Taras. *Cobzar, Versuri*. Buc., Cartea rusă, 1957, 203 p.; Șevčenko, Taras. *Poezii*. Buc.,

Editura tineretului, 1956, 120 p. (Cele mai frumoase poezii); Bat, L. și Deici, Al. *Taras Șevčenko*, Buc., Editura tineretului, 1958, 343 p. (Oameni de seamă)].

14 MARTIE 1883 — A murit KARL MARX, genialul întemeietor al comunismului științific, marele învățător și conducător al proletariatului mondial. (1818—1883).

15 MARTIE — 35 de ani de la moartea lui DMITRII ANDREEVICI FURMANOV. (1891—1926).

Participant activ la războiul civil, fiind comisarul politic al brigăzii Pugaciov și al diviziei a 25-a al cărei comandant era V. I. Ceapaev, D. A. Furmanov a oglindit în opera sa lupta eroică a poporului sovietic împotriva contrarevoluționarilor și intervențiștilor și rolul partidului pentru educarea poporului. [Furmanov, D. A. *Ceapaev*, Buc., Cartea rusă, 1949, 297 p.; Furmanov, D. A. 1918, Buc., Cartea rusă, 1949, 88 p.; Furmanov, D. A. *Povestiri și nuvele*. Buc., Editura militară, 1955, 152 p.; Furmanov, D. A. *Războiul civil*. Buc., Cartea rusă, 1952, 416 p.].

17 MARTIE — 40 de ani de la moartea lui NIKOLAE EGOROVICI JUKOVSKI (1817—1921).

„Părintele aviației ruse” — cum l-a numit V. I. Lenin — a adus remarcabile contribuții la dezvoltarea aerodinamicii și hidrodinamicii, depunînd o uriașă activitate pentru pregătirea cadrelor de constructori de avioane și de aviatori. [Jukovski, N. E. *Lucrări științifice alese*. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1952, 258 p.].

18 MARTIE — 90 de ani de la instaurarea Comunei din Paris (1871).

Primul guvern revoluționar al clasei muncitoare, creat de muncitorii din Paris, Comuna constituie prima experiență de dictatură a proletariatului, pe care au folosit-o clasicii marxism-leninismului la elaborarea teoriei comunismului științific. [Marx, Karl. *Războiul civil din Franța*. Buc., Editura politică, 1960, 96 p.; Rosenzweig, D. *Comuna din Paris*. Buc., Editura tineretului, 1958, 447 p. (Pagini de istorie universală); Zola, Emile. *Prăpădul*. Buc., E.S.P.L.A., 1958, 615 p.].

20 MARTIE — 75 de ani de la nașterea poetului român G. TOPIRCEANU. (1886—1937).

Creația sa literară — poezie, proză, critică — se distinge printr-un optimism robust, un realism colorat cu fantezie romanică și printr-o profundă dragoste de popor și de natură care face ca opera sa să se bucure de o mare apreciere și răspândire. [Topîrceanu G., *Opere alese*. Buc., E.S.P.L.A., 1959. 2 vol. (vol. 1. — 388 p.; vol. 2. — 517 p.), Topîrceanu, G. *Versuri și proză*. Buc., E.S.P.L.A., 1959, 288 p.; Săndulescu Al. G. *Topîrceanu, Viața și opera*, Buc., E.S.P.L.A., 1958, 232 p.]

— 130 de ani de la nașterea pictorului român THEODOR AMAN (1831—1891).

Opera lui Theodor Aman cu un vădit caracter patriotic, îmbină într-o sinteză superioară toate progresele realizate de plastica românească din secolul al XIX-lea, lărgindu-i orizontul tematic, aducând arta plastică românească la nivelul cerut de cultura europeană a epocii, sprijinind ideile înaintate ale vremii. [Bogdan Radu. *Theodor Aman*. Buc., E.S.P.L.A., 1955. 252 p. cu ilustr. + 9 f. pl., *Scurtă istorie a artelor plastice în R.P.R. secolul XIX*, vol. 2. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1958. p. 118—134.]

*

21—28 MARTIE — Săptămîna mondială a tineretului.

*

24 MARTIE — 70 de ani de la nașterea savantului sovietic SERGHEI IVANOVICI VAVILOV. (1891—1951).

Cunoscut pentru lucrările sale în domeniul opticii, descoperind una din legile fundamentale ale luminiscentei, S. I. Vavilov a fost și un cercetător remarcabil în domeniul filozofiei științelor naturii și al istoriei științei. A fost președintele Academiei de Științe a U.R.S.S. [Vavilov, S. I. *Ochiul și soarele*. Buc., Editura ARLUS — Cartea Rusă, 1953, 143 p. (Știința pentru toți); Vavilov, S. I. *Microstructura luminii*. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1953, 188 p.]

*

25 MARTIE — 140 de ani de la începerea războaielor populului grec împotriva aspirării otomane (1821) pentru cucerirea independenței naționale a Greciei.

80 de ani de la nașterea compozitorului maghiar BELA BARTOK, (1881—1945)

În creația muzicală a lui Bártok muzica populară românească deține un însemnat loc. Béla Bártok fiind unul din cei care au valorificat folclorul muzical românesc, acordându-i o înaltă prețuire. [Bártok, Béla. *Însemnări asupra cîntecului popular*. Buc.,

E.S.P.L.A., 1956. 271 p.; *Opera lui Béla Bártok despre folclorul românesc*.

27 MARTIE — 40 de ani de la nașterea scriitorului german progresist HERMANN MANN. (1871—1949).

Opera sa este apreciată timpuriu pentru umană politica și socială a *„Gândurilor de la Bismark la Hitler”* fiind pătrunsă de un ascuțit spirit realist critic la adresa burguziei imperialiste germane și a instituțiilor sale. H. Mann vede în Uniunea Sovietică bastionul democrației împotriva cecărilor mondiale. [Mann, H. *Profesorul Urat, Sferatul unui tiran*. Buc., E.S.P.L.A., 1956, 260 p.; Mann, H. *Supusul*. Buc., E.S.P.L.A., 1956, 487 p. (Clasicii literaturii universale).]

— 75 de ani de la nașterea lui SERGHEI MIRONOVICI KIROV. (1886—1934), eminent activist al P.C.U.S.

Participant activ la prima revoluție rusă, S. M. Kirov s-a remarcat ca un deosebit activist și organizator politic și militar în timpul războiului civil și în anii reconstrucției socialiste a economiei naționale a U.R.S.S. A fost asasinat mișelește în 1934. [Kirov, S. M. *Despre tineret*. Buc., i. e., 1949, 168 p.]

*

28 MARTIE — 80 de ani de la moartea lui MODEST PETROVICI MUSSORGSKI (1839—1881).

Remarcabil compozitor rus, reprezentant de seamă al școlii muzicale naționale ruse, M. P. Mussorgski este unul din membrii cunoscutului „Grup al celor cinci”. În creația sa muzicală el a promovat muzica de inspirație națională, evocînd în puternice accente trecutul eroic al poporului rus. [Poleakova, L. *Tablouri dintr-o expoziție de Modest Mussorgski*. Buc., Cartea Rusă, 1956, 34 p.]

— 300 de ani de la moartea (1661) lui VASILE LUPU, domnitor al Moldovei între anii 1633 și 1653.

*

30 MARTIE — 15 ani de la moartea lui VICTOR ION POPA (1895—1946).

Romancier și dramaturg, Victor Ion Popa se ridică împotriva convenționalismului social și diversivunii șovine scoțînd în evidență sentimentul curat, umanitatea și rezervele de energie din sufletul omului simplu. [Popa, Victor Ion. *Piese într-un act*. Buc., E.S.D.P., 1958, 112 p. cu ilustr. (Teatru); Popa, Victor Ion. *Sfirlează cu foșează*. Buc., Editura tineretului, 1956. 327 p. (Cutezătorii); Popa, Victor Ion. *Velerim și Veler Doamne — Floare de otel*. Buc., E.S.P.L.A., 1958, 412 p.; Popa, Victor Ion. *Teatru*. Buc., E.S.P.L.A., 1958. 303 p. cu ilustr.]

VĂ RECOMANDĂM

Greva generală din România. Octombrie 1920. Buc., Editura politică, 1960, 435 p.

Greva generală a proletariatului din România, din octombrie 1920, a reprezentat punctul culminant al luptelor revoluționare desfășurate în anii 1917—1920, sub puternica înfrunțare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Cartea:

Greva generală din România, Octombrie 1920 este o sinteză a condițiilor economice, sociale și politice în care s-au desfășurat luptele de clasă din acei ani pentru pâine și libertate, împotriva politicii antipopulare și antinațională a claselor exploatoare.

Avântul revoluționar care a cuprins masele muncitoare cele mai largi s-a manifestat printr-un lanț nesfârșit de greve, de la greve pe fabrici, la cele pe orașe și pe ramuri întregi de producție. În locul acestor lupte au apărut și s-au dezvoltat grupurile comuniste, care s-au situat în fruntea luptei proletariatului, au popularizat larg ideile Marelui Octombrie, ideile leniniste, au îndrumat muncitorimea să lupte nu numai împotriva claselor exploatoare și a statului burghez-moșieresc, ci și împotriva politicii colaborării între clase promovată de șefii oportuniști ai partidului socialist și ai sindicatelor, în interesul burgheziei și moșierimii.

Sub influența ideilor leniniste care cuprindeau masele de muncitori, mișcarea sindicală a cunoscut în acea perioadă un avânt nemaiîntâlnit până atunci, atât în lărgime, cât și

în conținutul activității ei. De la cîteva mii de membri de sindicat în perioada dinainte de război, se ajunge în 1920 la circa 250.000 membri de sindicat. Insuflăite de grupurile comuniste, sindicatele au pus la baza activității lor principiile luptei de clasă, ale unității și solidarității revoluționare, ale internaționalismului proletar. Au apărut comitetele de fabrică (consiliile muncitorești) — organe care exprimau interesele proletare în fiecare fabrică și uzină.

În carte sînt descrise succint numeroasele acțiuni de solidaritate revoluționară ale muncitorilor din țara noastră în apărarea Republicii Sovietice Ruse, cît și cele îndreptate împotriva intervenției contrarevoluționare din Ungaria.

Tendința claselor guvernante de a deslănțui ofensiva generală împotriva organizațiilor muncitorești și a luptelor revoluționare desfășurate de clasa muncitoare a ridicat proletariatul din România în primăvara și vara anului 1920 la puternice lupte greviste care au cuprins întregi ramuri industriale.

Această uriașă ridicare la luptă a fost trădată de către șefii oportuniști ai partidului socialist. Burghezia și moșierimea au dezlănțuit împotriva greviștilor o teroare sîngeroasă, sălbatecă. Mii de muncitori au fost arestați, schingiuți în închisori, judecați de curțile marțiale. Clasele exploatoare urmăreau distrugerea mișcării muncitorești revoluționare. Dar scopul lor n-a fost atins. Ideile revoluționare s-au dovedit — și în cadrul mișcării muncitorești de la noi — de neînving. În monografia *Greva generală din România. Octombrie 1920* este descrisă rezistența eroică a muncitorilor, în frunte cu comuniștii și elementele revoluționare din partidul socialist, împotriva tuturor

bestialităților exploataților, împotriva politici reformiste trădătoare dusă de social-democrația de dreapta. Procesul de clarificare politică a clasei muncitoare este înfățișat bogat în cartea *Greva generală din România, Octombrie 1920*. Acest proces a culminat în mai 1921, prin crearea Partidului Comunist din România — victorie istorică a leninismului împotriva oportunistului și reformismului în mișcarea noastră muncitorească.

Monografia *Greva generală din România, Octombrie 1920*, elaborată de Institutul de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R., reprezintă pentru lucrătorii din domeniul științelor sociale, din învățământul de partid și de stat și pentru toți oamenii muncii din patria noastră un prețios ajutor în cunoașterea uneia din cele mai glorioase lupte din istoria partidului nostru.

GEORGESCU, TITU și FODOR, LAURENȚIU, DISLAU, *Răscoala țăranilor din Valea Ghimeșului*. Buc., Editura politică, 1960, 157 p.

În seria lucrărilor monografice privind istoria mișcării muncitorești din România alcătuite sub egida Institutului de istorie a partidului, a apărut un studiu care tratează un episod din istoria noastră contemporană: răscoala țăranilor din Valea Ghimeșului (1934).

Ideea forței și a rolului pe care îl avea în această perioadă P.C.R., al cărui prestigiu crescuse mult după eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din 1933 străbate ca un fir roșu întreaga lucrare.

P.C.R., aplicând sarcinile trasate de Congresul V, îmbinând cu succes munca legală cu cea ilegală, a organizat și condus una din cele mai însemnate ridicări de masă ale țărânimii noastre muncitoare împotriva regimului burghezo-moșieresc.

Cunoașterea felului cum a fost organizată și cum s-a desfășurat răscoala țăranilor

ghimeșeni prezintă o importanță deosebită și prin faptul că în cursul luptelor s-a cimentat unitatea maselor de oameni ai muncii români și maghiari crunt exploatați de dușmanul comun — regimul burghezo-moșieresc.

Procesul intentat răsculaților a constituit de asemenea un nou prilej pentru demascarea samavolnicilor autorităților burghezo-moșierești și a întărit solidaritatea muncitorilor cu țăranii indiferent de naționalitatea lor.

În primul capitol al cărții intitulat *Situația social-economică a țărânimii muncitoare din Valea Ghimeșului în perioada premergătoare răscoalei* sint descrise condițiile mizere de viață și de muncă ale țăranilor ghimeșeni, condiții care de fapt au constituit cauzele generale și imediate ale răscoalei.

Capitolul următor *Activitatea organizațiilor de partid din Valea Ghimeșului în perioada crizei economice 1929—33* subliniază pe baza materialului faptic, lupta dusă de P.C.R. prin activiștii săi trimiși în Valea Ghimeșului, pentru realizarea unității de luptă a maselor de oameni ai muncii români și maghiari.

Sint prezentate măsurile luate de comitetele locale ale P.C.R. în vederea pregătirii și desfășurării luptelor, măsurile luate de comuniști pentru organizarea comitetelor de acțiune țărănești și cele privitoare la desfășurarea răscoalei.

După descrierea desfășurării răscoalei, la care participarea femeilor a fost deosebit de valoroasă, sint dezvăluite acțiunile represive ale guvernului burghezo-moșieresc, ca răspuns la cererile îndreptățite ale țăranilor prezentate primarului din Lunca de Jos.

Capitolul patru *Procesul. Solidarizarea maselor muncitoare cu răsculații* cuprinde descrierea procesului intentat conducătorilor răscoalei și în special largă mișcare de solidarizare cu răsculații a muncitorilor de la fabricile de cherestea din Valea Mușului.

Partidul comunist a reușit să organizeze o apărare tenace care prin cuvântul tova-

rășului I. Gheorghe Maurer a dus la achitarea răsculaților a căror nevinovăție a trebuit să fie recunoscută chiar de tribunalul care a judecat procesul.

Lucrarea se încheie cu capitolul *Astăzi pe Valea Ghimeșului* care cuprinde succint aspecte din realizările regimului de democrație populară în această regiune unde aproape cu trei decenii în urmă ghimeșenii s-au ridicat la luptă pentru un trai mai omenesc.

În plus, pentru o cât mai clară prezentare a problemei, lucrarea este presărată cu fotografii, reproduceri din ziarele vremii, a locurilor unde s-au desfășurat luptele și fotografii înfățișând condițiile de viață ale țăranilor ghimeșeni de ieri și de azi.

Lucrarea *Răscoala țăranilor din Valea Ghimeșului* se recomandă a fi citită îndeosebi de către oamenii muncii de la sate, deoarece prezintă un episod din zdruncinată viață și luptă a țăranimii muncitoare dintr-un colț al țării noastre, luptă care are multe asemănări cu viața și lupta țăranimii din întreaga Românie în timpul regimului burghezo-moșieresc.

STANCU ZAHARIA, *Descult*, vol. 1—3, Buc., E.S.P.L.A., 1960.; vol. 1 *Clopote și struguri* — 448 p.; vol. 2 *Printre stele* — 448 p.; vol. 3 *Carul de foc* — 448 p.

Frescă a satului românesc din primele decenii ale secolului XX, volumul *Descult* s-a impus încă de la apariție ca una din cele mai valoroase realizări ale literaturii noastre realist socialiste. Călătorind peste hotarele țării el s-a bucurat de o caldă primire, mărturie fiind numeroasele ediții apărute în cele mai diferite colțuri ale lumii.

Noua formă a romanului — fără să anuleze ediția ce ne este cunoscută — reprezintă o dezvoltare a acesteia, materialul epic desfășurându-se într-un ciclu de mai multe volume (într-o convorbire cu un gazetar, scriitorul anunța un număr de 12). Deși primele trei volume păstrează în linii mari același cadru și aceiași eroi, romanul se prezintă ca o lucrare inedită. Scriitorul a adus cărții adăogiri substanțiale, narațiunea este mult mai bogată, problematica mult

mai complexă; o serie de episoade noi vin să adâncească și să reconstituie mai pregnant cronică monografică a satului românesc din cimpia Dunării.

Primul volum *Clopote și struguri* reconstituie, cu o impunătoare forță artistică, drama țăranimii exploatare de dinaintea răscoalei din 1907. În cadrul acestei reconstituiri, mătușa Ușupăr, cunoscută cititorilor din ediția anterioară, se integrează în desfășurarea acțiunii, printre personajele centrale ale romanului. Volumul începe cu venirea acesteia în casa părinților lui Darie și se termină cu reîntoarcerea în satul ei. Micul Darie zgîndără limbuția bătrînei de la Cîr'omanu în scopul cunoașterii unor noi și interesante fapte de viață. Curiozitatea lui Darie, la care se adaugă fervoarea fanatei și a asociațiilor pe care acesta le face, duc la o informație întinsă, care îmbrățișează diverse aspecte ale vieții satului de atunci sau din trecutul mai îndepărtat.

În volumul *Printre stele* se perindă prin fața cititorului drama acelorași oameni săraci din satul Omida, lipsiți de pământ și obligați să muncească în cea mai neagră mizerie pe întinsele moșii ale boierilor Miliarezi și Gogu Cristofor. Lipsa de pământ, sărăcia îi duc la disperare, înrăind relațiile dintre ei. Așa se întâmplă cu Stănică și Valul din capitolul *Grapa*, Arion Gonciu și Ofița Pal din *Sub stele*, cu Constandina din capitolul cu același nume. Bătută pînă la desfigurare de soțul îndirjit, Constandina nu-și găsește liniștea în casă pînă ce părinții adoptivi nu-i trec pe numele ei o fișteică de pământ.

Acțiunea celui de-al treilea volum, intitulat *Carul de foc*, se concentrează în jurul evenimentelor care au loc în Omida în toamna anului 1906 și primăvara lui 1907. Paginile romanului înfățișează chipuri de țăranii revoltați, în sufletul cărora se adună și se coace ura împotriva nedreptei orînduirii, ceea ce va duce la zilele din primăvara lui 1907, cînd flăcările conacelor boierești aprinse de răsculați vor înroși cerul.

Primele trei volume ale ciclului *Descult* se inseru ca opere valoroase ale literaturii noastre noi.